

בעלזבין וויא אמלכד אן אקעלונג פריערדיקע שרים האט
 קיינער ניש גייעהן אונ ניש געהערט אונ מען האט זיך וויער
 געשראקן פאר וויא אבער יעדער רוספינער גרעזיגער בעל שם
 האט גיקאנט פון וויערע הענד ראטירן יעצט אבער געפינין זיך
 שרים וואש מען נעט וויא אונ מען הערט וויא אונ מען שרעקט זיך
 נאר ניש פאר וויא אונ ווינען דאך דיא גרעסטע מויקס וואש דער
 גרעסטער בעל שם קען פון ווייערע הענד אויך ניש רעטירן אהא
 טאר מען נאך יעצט אויך ניש לאכין פון שרים נור פון דיא בעלי
 שמת אמין וואש פאר שטייען ניש צו העלפן נור פון פאלשע שרים
 אבער ניש פון ווארע

105 53

דער

בעל שם איז דיא זארנעס

איבער אינסערסאנעס קרישישע ערצייילונג פון אנוויסין
 בעל שם וואש האט עקסעסירט אין דיא פריערע
 צייטען. ווערענד דיא שרים רחוזת פלאכי תבלה אונ
 מויקס האבין גיהאט דיא פרייהייט אונ צו וואנדערן
 אויך דער וועלט לאנג אונ ברייט נאר אהנע פעסער
 אהנע אירענד וועלכע אנדערע ערלויבניש. דא איז
 כאראקטעריזירט געהערער פערשידינע כאראקטערע
 אונד איין ריכטיגן סוסטעד געליפערט פון יענער צייט
 אויך געהערע פערטירן וואש ווינען נאך איין געבינדערט
 ביי פילע מענשין — גישריבן סאטירעס אונ פערפאסט.
 פאן שר"ף.

ווילנא

ברפוס ר' יוסף ראובן בר' מנחם סן ראם

שנת תרל"ט לפ"ק

ДЕРЬ БААТЬ-ШЕЙМЬ

или рассказъ о Еврей-чернокнижникъ.

На Жмудскомъ переулкѣ въ собственныхъ домахъ
 подъ № №327 и 328.

1/68319

דער בעל שם אין דיא וארנעם .

פאר איר פערציג צוריק האט זיך געפונען אין דער שטאט
 קאידניץ אבעל שם . אנהויסער ספרדים . אנהויסער מסכתה . און
 נאר בערופען פון אנהויסען צוריק אהסיד . און מען פלעגט פון
 איהם דער ציילען נסים ונפלאות וואס עס גרוילט צוא הערין זיין
 נאמען האט געצויגט פופציג טייל ארום : מען האט אים גערופען מר
 אהרלע דער בעל שם . דער נאמען איז געוועזן אז הייליג דאש עס
 וואר ביא דעם המון און איבער דויפט ביא ווייבער פאר אויגד
 גערעכנט אים צו דער מאנען דיא הענד נים געוואסענערהיים .
 עס פערשטייט זיך דאס ער האט אז אנאמען נים אוכזאנסט און
 נים גרינג זיך ערווארבען . ער האט יאהרין לאנג געוויזן גרויסע
 סופרים . ער האט פוקד עקרות געוועזן . און פכה הלאים מציל
 געווען פון טויט . און נאך אזעלכע גרוסע זאכן . ביז ער האט
 בעקומען דיא פריווילעגיום אויף בעל שם פון אללע ווייבער און
 המון . און ווא נאמירלך אז דיא אלע ווירקן שוין אויף אויף דיא
 איבעריגע ועלבסט אויף דיא קלינערע אדער געבילדעטערע
 קלאסע — איבער דויפט אין גענער צייט אז דיא אפרגוויבערייא
 אז געוועזן איין געפירערט ביא אלעמען אהגע אויסגאהטע און
 דיא האט אויף יעדערין אזא פיל געוויקט דאס עס פלעגט זיך
 שוין יעדערין ווירקליך אב דאכטין דאס ער זעט עס מיט דיא
 אויגן . און פאסט עס אן מיט דיא הענד . ועלבסט דיא זאכן
 וואס עס איז גאר געוועזן נים גישמויג און נים גיפלוגין דען אז
 שטארק איז דער בנח הדמיון דאס ער קאן פאר שטערין פאר דעם
 מענשין וואס איז מיט אבער גלובין פערבונדן . דיא גרעסטע
 שרעקליכקייט פון נארניכט פון אבוים שטעלט ער פאר ביי נאכט
 אסענצן

Дозволено Ценсурой 26 Июня 1869 г. Вильна.

1/68319

אֶסְעָנִין אַנְלוֹן • פִּין אַצִּי אַשִּׁיחִילִי אֹנ דָּאס גְּרִיכִין עֲנִדְלִיךְ הָאָמ
 דְּעַר גְּרוֹסְטֶר בַּעַל שֵׁם זֹכֵחַ גַּעוּעוּן צו זײַן הַיִּלְגֵּן נֶאֱמַעַן בִּיִּיא
 אֶלְעֶסֶן אִינע אױס נֶאֱהָטַע בִּיִּיא גְרוֹס אֹנ קֶלִיין זַעלְפֶּסֶט בִּיִּיא
 דִּיא גְרַעסְטַע רַבִּנִּים, וְיִיא גַעוּאָמַט. דָּאס דְּעַר הָמוֹן אֹנ וְיִיבַעַר
 וְיִרְקַעַן אױף אױף דִּיא גְרוֹי סַע אֹנ קֶלִינַע. אֹנ גַּאךְ בַּפֶּרַס אַמוֹנָה
 צװא האָבִין אִין אַגְרוֹיכֶען צִדִּיק הָאָמ יַעֲדַעַר דָּאךְ פֶּרְהֶסֶט הַעֲרִיין
 מִשִּׁיל סַפֵּק צװא זײַן הַלִּילָה עַר קֶאן הַלִּילָה פֹּגַם זײַן אִין דִּיא
 גְרוֹיכֶע עֶרְטֶר • פֶּאָלְגִילִךְ זִינַעַן צװא אִיהֶם גַּעפֶּאָרִיין אַלַע קֶרֶאנְקַע
 אַלַע אֹנְגִילְקִל יַעַב מַשְׁנַעִים הוֹלִי גוֹפִלוֹם עַכְרוֹת אֹנ בַּעַם גְּלִיכֶען
 אֹנ מִיר הָאָבִין גִּים גַּעהַעֶשֶׂט פֹּון אִינַעַם דְּעַר צִיילֶגְנֶדִיק דָּאס עַד
 זֶאל הָאָבִין גַּעפֶּאָנְדֶען גִּים גַּעהֶאָלְפֵן • אַלַעַר פֶּאָלֶס אִין עַר רִיךְ
 גִּיזֶאָרִיין אִן אַשִּׁיעוֹר דַּען יַעֲדַעַר פֶּלַעַגֶט אִים גַּאנְךְ אַרַענְטִילִיךְ
 פֶּאָנְאָלִין. אֹנ אױסְעַר דַּעַם פֶּלַעַגֶט עַר גַּאךְ פֹּון יַעֲרַעֲרִין בַּעַשִּׁין
 גְּדוּבוֹת פֶּאָר דִּיא אַרַעמַע לִיִּים פֹּון שְׁטָאָט. אֹנ צִנוּאָר גְרוֹיכֶע
 גְּדוּבוֹת גִּים וְיִינִיגְעַר וְיִיא חִי קַעַרְבִילִיךְ. אֹנ אִין דִּיא הַלִּבְקָה
 פֹּון דִּיא אַרַעמַע לִיִּים פֶּלַעַגֶט עַר זִיךְ אױף אִיין רַעַכְנַעַן.

אִין יַעֲנַעַר צִיִּים הָאָבַעַן גַּאךְ גַּעַרְגֶּירַט דִּיא שְׂדִים דִּין רוֹחוֹת
 דִּיא מִזִּיקִים גַּאזֵן הָאָבִין גַּעַרְיִיסְטַעוּעֶטס וְיִיעַר שְׁטָאָרַק. וְיִיא מִיר
 גַּעַרְיִינְקַעַן גַּאךְ וְיִיא הִינְטִינְעַן סָאג דָּאס מַעַן פֶּלַעַגֶט זִיִּיא אִן
 מַרַעַפִּין אִין אַלַע פּוֹסְטַע הִיזַעַר אִין קַעַקַעֲרִין אִין חוֹרְבוֹת. אֹנ
 אױבַעַר הוֹיפֶט אִין דִּיא הִיזַעַר וְיִיא זִינַעַן גַּעוּעוּן אִן מוֹחוֹת
 (דְּעַר הָמוֹן אֹנ וְיִיבַעַר הָאָבִין גְּנִלוֹיבֶט דָּאס דִּיא מַצְוָה פֹּון מוֹחָה
 אִךְ גִּים מַעַר צװא הִיסְעַן דִּיא הוֹיז פֹּון מִזִּיקִין אֹנ רַחוּת—זִיִּיא
 הָאָבִין גִּים פֶּאָר שְׁטָאָנַען אִיר וְנֶאָרַעַן צוֹנַעַק דָּאס זִיא אִין נֶאָר צװא
 עַרֶאִיעֲרִיין דַּעַם מַעַנְטִשִׁין דִּיא גַּאטְהִיִּים אֹנ דִּיא אִינְהִיִּים זִצִּיִּיאַת
 מַצְרִים אֹנ דָּאס גְּלִיכִין) מִיר הָאָבִין גִּיעַהֶן פִּיל מַאָר וְיִיא זִיִּיא
 הָאָבִין זִיךְ אִן גִּיטֶאן אִין מַעַנְטִשִׁין אֹנ פֶּלַעַגֶט אִים פֶּאָר פִּרִיין אִין
 פֶּרְקַלַעַס אֹנ אִין מַדְבְּרוֹת אֹנ וְיִיסְטַענַעַם. אֹנ אױבַעַר הוֹיפֶט
 פֶּלַעַגֶט זִיִּיא זִיךְ גִּיפִנַעַן גְּלִיכִילִיךְ אִן זִיִּיא פֶּלַעַגֶט אַרִיין קֶרֶיין
 אַהֲתֵן

אַחַתֵּן אַדַּעַר אַבְלָה. אַזִּינְפֶּסְטֶאָרַעַן יַאֲדַעַר אַקִּינַד פֶּאָר דַּעַם בְּרִיתִי
 דְרוּם אִין גִּיזֶאָרִיין וְיִיעַר שְׁטֶרִינַג בִּיִּיא אִידִין דִּיא שְׁמִירָה פֹּון דִּיא
 אַלַע. אֹנ גַּאךְ אַלַע שְׁכִירוֹת פֹּון דַּעַם וְזַעַנִן זִינַעַן דָּאךְ פִּיל מִיִּדְלֶעַךְ
 פֶּאָר הָאָפֶט גִּיזֶאָרִיין פֶּאָר דְּעַר הוֹיכְצִיִּים פֹּון דִּיא מִזִּיקִים—אֹנ
 פִּיל בַּחוּרִים פֹּון דִּי מִיִּדְעֶלְשַׁע פֶּרוּזַעַן. לִילִית מִיט אִיהַרַע מַעַכְטֶר.
 עַם הָאָם זִיךְ גִּיטֶאָרַפֵּן נֶאָר גִּים לֶאָנַג אִין לֶאִיקְנַעַן מִיט אַנְבִירַעֲשַׁע
 מִיִּדְעַל אױז אַסִּיבָה וְיִיא עַל גְרוֹימַט צװא הַעֲרִין. דְּעַר גְּבִירִי פֹּון
 שְׁטָאָט דִּי יֶאָסַעַל צִאָפֶּ אִין גַּעוּעוּן אַשִּׁינַעַר מֶאָן אֹנ הָאָם גַּעהֶאָט
 גְרוֹיכֶע גִּישְׁעַפִּין. דְּעַר צו גַּאךְ אַהוּז פֶּרְנֶסָה אַמֶּרֶאָטִיר אַגְרוֹיכֶען
 וְיִיא אַלַע גְרַעסְטַע מַעַנֶאָרְקַעַש גֶּרֶאפִין אֹנ אַלַע גְרַעסְטַע אַפַּעַצִּירִין
 פֹּון דַּעַם פֶּאָרַק וְיִיא דֶּאָרְטִין אִין גַּעַשְׁטֶאָנִין פֶּלַעַגֶט דֶּאָרְטִין אַרִיין
 גִּיין אֹנ פֶּלַעַגֶט דֶּאָרְטִין מֶאָכִין בַּעַדִּי רַעַשׁוֹרִסִין אֹנ הוֹלֶאָנַם. קוֹרֶךְ
 עַר אִין גַּעוּעוּן אַגְרוֹיכֶעַר מַשְׁפַּעַע אִין פֶּרְנֶסָה. אֹנ הָאָם גִּילַעַכֶּט
 וְיִיעַר גְּלִיכִילִיךְ. עַר הָאָם גִּיהֶאָט וְיִינִיגֶט מִינְדַּעַר נֶאָר צוֹיִי מַעַכְטֶעַר
 אֹנ אִין זײַן עַר הָאָם גִּינַעַפִּין דִּיא מַעַכְטֶעַר שִׁינַעַע בִּילְרוֹנַג וְיִיא
 גַּאךְ יַעֲנַעַר צִיִּים גַּאךְ דָּאס הִיכֶסט זִיִּיא הָאָבִין שׁוֹן גִּים פֶּאָר
 שְׁטָאָנַעַן צו לִיעַנַעַן צִאָיִנָה וְיִיאנָה אֹנ מַנְדַּחַת הַמֶּאָזֵר אױף עַבְרִי
 מִיִּישׁ אֹנ שְׁרִיבַעַן אִידַעַשׁ. אֹנ דְּעַר צו רִיִּדַעַן רֹקַעַש פּוֹילַעַשׁ
 וְיִיא זִיִּיא הָאָבִין זִיךְ אױס גַּעלַעַרִינַט פֹּון קֶרִיסְטֶען וועלְכַע זִיִּיא
 פֶּלַעַגֶט אִין זִיִּיעַר טֶרֶאָקִטִיר אִיין גִּיין. דַּעַם זֶאָהֶן אַבַּעַר הָאָט עַר
 גַּעקֶאָיִט לַעַרְנַעַן נֶאָר גַּמְרָא אֹנ פּוֹסְקִים. אֹם אִיהֶם פֶּאָר אַרְבַּ
 צװא קֶרִינַעַן.

פֶּאָלְגִילִיךְ הָאָט עַר גִּיזֶאָרַפֶּט מֶאָן אַשִּׁדוּךְ מִיט דִּיא עֶלְטַעַרַע
 סַאכְטֶעַר בְּתִיָּה. וְיִיא זִיא אִין גִּיזֶאָרִיין אַגְרוֹיכֶע שׁוֹינְהִיִּים אֹנ
 אִירַע בִּיקְרוּנַג אִין אױף גִּזוּעַן צִימְלִיךְ וְיִיא גִּיזֶאָנַט. נוֹן הָאָט עַם
 וְיִיא גִּילִיךְ גַּענַג גַּערוֹיעֶרַט אִיידַעַר עַר הָאָט בַּעַקוּמַעַן אִיין
 פֶּאָסְעֶנְדַּעַן שִׁדוּךְ. וְיִיא גַּאךְ זִיין יַחוּם אֹנ זִיין שְׁטָאָנַדִּי אױבַר
 הוֹיפֶט נֶאָךְ בְּתִינְקַעַס מַעַדוֹת וְיִיא אִין זִינַעַן אִינַעַן הָאָט נֶאָר גִּים מִיין
 שִׁיעַר אֹנ קֶלִין שֶׁאִן גִּיהֶאָט דֶּאָפִיר צו בַּאצֶּאָלֵן עַנְדִּילִיךְ הָאָט עַר
 זִיךְ

זך אויש ניקליבין אשירוק — דאש הייטש אויש גיהאקט אשירוק
 פון דר ווייסק פון ברדיטשוב אכציג מילין ווייט פון זיין שטאט
 מיט אנרויסן מיהס און אנכיר. און איבער הויפט דער אינגעל
 וואס ער איז גיוועזן בערופן פאר אערוי ער איז גיוועזן דאמאלס
 אלס דרייצן יאר און האט שוין גיקענט מוזיקע בלאט גמרא אויס
 ווייניג. עס איז אים דער שירוק אן גיקוקען מיט בלוט און
 שווייט. דען ער האט גימזט געבין פינג מוזיקע רוביך גון. און צווקף
 יאר קעסט און דינגען ארביין פו דעם חתן און אים שווערסטין איז
 אים אן גיקוקען איידער ער האט גיפועלט בייא זיין פתיגקען אז
 וואואל אים וועלן. דען וויא זיא האט אים דער זעהן אויף הנאים
 איז זיא גלייך אין הלשנה גיבליבין. און האט גישרען ניט מיט
 איר קול זיא וועט זיך בעסער גיין מרינגען. דען זיא איז שוין
 דאמאלס געוועזן אמידעל פון איר צוואנציג דאס הייטט זיא איז
 פאר זעסין גיווארן צוא פיל קלייבענדיק שירובים און דער אינגעל
 איז געוועזן אקניד פון דרייצן יאהר. אגעשמופעלטער און מיט
 בראדעפקעס אויף דאס געזיכט. אנעליג קער. און דער צוא נאך
 אביסעל הארבאוואסע (הויקערדיק) און אויף קרעץ האט מען
 דאך אים ניט גערקפט צו בעטן. דען אן דעם האט זיך אין יענער
 צייט דאך ניט אנגעוויבן. און זיא איז גיוועזן גראדע דער הפוך
 אנרויסע שוויטהיים מיט אלע מעלות וואס צא שיינקייט גיהער.
 און זייער אריגמליכע אצארטע. און זיא איז שאן געוועזען מיטן
 עוויגמען פעלשטאנדי נאטירליך האט איר זוי איינער ניט געקענט
 געפעלן דעם פאטער און מוטער אבער איז געווארן זייער ביטער
 דאס ערשטע זיי האבן אראפ גיפירט די מחותנים אזוי אמרחק רב
 און מרבה בהוצאות געוועזן. ווען דער שירוק זאל גיט ווערן
 וועלן זיי דארפן די מחותנים בצאליון פינג הונדרט רוביל פו הוצאות.
 צווייטענס האט זיי זייער לייד גיטאן דעם בזיון פון דא מחותנים
 צוא זעהען. זיי אוועק צוא לאזן וויא די אבגעשמיטענע דריטענס
 און דאס איז דער הויפט. עס האט זייא געקריינקט ארויס

צוא לאזן אזוי אאינגעל וואס האפענטליך וואלמן זייא פון איהם
 דער לעבט נחמה אויף דער וועלט און אויף יענער וועלט. בייא
 זייא איז דאס גיוועזן אמציאה. און אנרויסער גליק וועלכער
 דאס אליין האט זייא שוין גיקאנט צוא פרידן שטעלן. און צוא
 דינען פאר אצוועק פאר זייער גאנצן לעבן מער פאר אלס האט
 זייא גיקריינקט דעם בזיון פון זייער מאכטער וויא וועלן זייא דאס
 קאנען אויס האלפטען עס וועט דאך דער מיט דיא וועלט קלינגן.
 אז אמידיל זאל קאנען האבן אזוי פיר עזות און הציפות אויש צוא
 בראקידען אהתן וואס אין יענער צייט איז דאס געוועזן ניט פיל
 ווייניגער אלס כופר צוא זיין. ענדליך דיא עלטערין האבן זיך
 מיט איר און אהרר פאר שלאסין און האבן איר מיט גוטען און
 מיט בייזען גימאטערט און גענייט פו זייא האבן בייא איר
 גיפועלט זייא האבן איר צוא געזאגט הרים ונבעזות און זייא
 האבן געוויינט און גיקאנט פאר איר און אין אנדערין פאל האבן
 זייא גישווארן איר קיין גראסין גון ניט צוא געבן מיט דיא ארע
 שטריינגע מיטלען האבן זייא בייא איר פלוכרסט גיפועלט גון גאט
 זייא דאנק דאש הייטש גיפועלט מען האט מיט גרויש שכתה דיא
 זאכע גישלאסין און קירצליך האט מען דיא התונה גימאכט מיט
 גליק עש איז גיקוקען דיא וואך פאר דער התונה האט מען יעדען
 מאג גימאכט אמלצייט פו אריבע לייט ניט ווייניגער דריי הונדערט
 פערזאן צוא יעדען מאג האבן זיך בייא זייער מיט גיפונן. און מען
 האט גימילט גרויסע נדבות מען האט גישאסין געלט וויא פלעוועשי
 דיא עלטערין אירע האבן זיך אליין בעמיהט צוא טיילן דיא
 געדיכטן און נדבות דיא ארעכטע און דיא שמחה פון זייא איז
 גיוועזן אן אברעו דאש ערשטע זייא האבן זוכה גיוועזן זייער
 מאכטער פתיגקען אונטער דער חופה מיט פארגינגין און עשירות
 צוא פירן. דאס צווייטע זייא זיינען ארויס פון אפארלענהיים מיט
 אצוואנציג יארנע מעדקען וועלכע אין יענער צייט איז עש גיווען
 איינע פון דיא שענדליכע זאכן. דאס דריטע איבער הויפט אז זייא

האבין זוכה גיוועזין צוא קריגין אעלוי פאר ויער מאכטער וואס
 זייא מעגן זיכער זיין מיט אים אויף דער וועלט און אויף יענער
 וועלט מיט נחתיבתינקע אבער איז גיוועסין וויא אונטערן וואנד
 זייער אומעמיהוג און פאר וויינט דיא סומער וואנט צום פאסער
 וואש פאר איאר און דא אונזער בתינקען זעה וויא זיא אויש
 זעמי זעה וויא זיא איז וויא אונטערן וואנט ארונטער זייא דא נאר
 רופט ער זיך אפ צוא איר זיא איז נאך אכלה הארם פאר דער
 חתונה אביסיל שעמט זיא זיך אביסיל דער מאנט זיא זיך דיא
 ערשטע מרים און דיא גרעסטע וואס זיא מאכט אויף איר לעבין
 פאר שפייט זיך אז עש שרעקט זיך איר אביסעל דאש הארץ
 אנווייניג דאש איז וויא זינען אלע מיידליך צו דער חתונה ענדליך
 עש איז געקומען דער גליקליכער מאנ פאר דער הויבצייט מען
 האט פרוציונג באקומען אשטאפעט פון די מחותנים אז זייא זינען
 שוין אין שאלאק דריי מיל פון לאקניץ און בעסין דיא מחותנים
 אנטקעגן הערויס צוא שיקן נאמירליך איז גיווארן שטחה וישון
 מען האט גיהאפט פלי זמר און מען איז ארויס גיפארין מיט קארטין
 עקספארן זייא אנקעגן צו עמפאנגען מיט גליק דער מחותן האט
 זייא גיבעסין דאש זייא ואלן גיט ווארטין אויף מארתין ארוין צו
 קופען וויא דיא מאדע איז נאר היינט צו קומען אום דעם מאדען
 מאל (דיא נאכט פאר דער הויבצייט איז גיווען אפאדע צו מאכן
 אסאל וואס מען האט עס גערופען מאדן מאל) צוא זאמען מיט
 פארגינגן צו פייערין קורץ זיי זינגן ביה אלע צו זאכן גיקופן אין די
 שטאנציעש וועלכע מען האט פאר וויא אן גיירייט און עש איז
 שוין די גליקליכע נאכט גיקופן וועלכע זיי האבין איר צוואנציג יאר
 ערווארמעט שטחה וישון מען שפילט מען מאנצט מען זינגט מען
 עסט מען טרינקט עש איז גיוועזין גרויס סומעל געפילדער
 גישריי גיראש דען גאנץ שטאט מיידליך און זינגע ווייבלעך זינען
 אלע גיוועזין אויף דעם מאל גיזאדן און ווער וועט זיך לאזן
 בעסין אויף אזוי אסאל גיט צוא גיין מען האט אז איינעם גיט אפט
 און

און אז נאר זייער זעלסטען פון גרויס סומעל און געפילדער האט
 מען זיך אן דיא בלה נאר פארנעסין און עש איז אלעמען פון זינען
 ארויש אז היינט דארף זיא שאן האבין די גרעסטע שמירה מען
 דארף אנהויבען צוא גיין כשר מאנץ דען אזויא איז גיווען דער
 מנהג דאמאלס צוא פירען דיא בלה כשר מאנץ דיא נאכט פאר
 דער הויבצייט דאס הייסט צום מאדען מאל הייבט מען אן צוא
 קלאפין צוא שרייען איין צוא שפילן דעם גיראש פון דעם עולם
 אום כשר מאנץ אויש צוא רופן מען האט שוין איינגער מאכן
 איין גישפילט דעם עולם מען הויבט אן צוא שרייען בלה ! בלה !
 וואו איז דא דיא בלה ? גיטא קיין בלה ! מען זוכט מען אקערט
 אין אלע צימערין אין אלע נאר סענליכע ערשער גיטא קיין בלה
 אנוויין אגישרייא אלארעם די עלטערין האבין גליך פאר שטאנען
 אז דא האבין זיך דיא מלאכי תבלה ארוין גימישט גון זייא
 שרייען וויינן קלאפין זיך קאפ אין וואנט איאסער אקלאג ביו אין
 הימיל מיט זייא נאמירליך האבין אויך מיט גיוויינט דיא גאנצע
 פאמיליע און דיא מחותנים און די אלע האבין גימאכט ווייניגדיק
 דעם גאנצן עולם עש איז גיוועזין שרעקליך צוא זעהן און צוא
 הערין דעם קלאג פיל מער אלס אויף איין סויסן אלע שרייען
 גיט מיט זייער שמים גיווארד אקארשט פון דיא הענט ארויש
 גיהאפט מען זעט בענוותיגע רברים אז מען האט איר אליין בידים
 אדעק גינעפין דעם שיוויל אין דיא הענט א ! וויי ! וואו זעט
 מען דאש אז דיא נאכט זאל גיט זיין זייא אכלה אפאוונדערע
 שוסרלה קורץ מען וויינט מען שרייט מען לויפט אהן מען לויפט
 אהער זיא איז גיטא ! דר פאמר דר יאסעל איז נאר אוישען זינען
 פסטע גיווארין ער ווייש גיט וואש צוא שאן און וואו צוא פאלן
 די וועג אבער זיא איז גיוועזין אביסעל שטארק אין נאמאר פאר
 אים און און נאך ביין זינען גיבלובין אין איר אקזא איין גיפאלן
 אגלייכע זאך לויפט זיא ארוין צוא דר יאסען און זאנט צוא אים
 מיין מאן איר הויש שוין וואש פאר אנרוישן פר זעהן סיר האבין

נִסְכְּמֵךְ מִיר הָאֲבִין דָּאךְ אֲבִיִּסְעַל דַּעַם בַּעַל שֵׁם פֶּאֶר נַעֲסִין צוּא
 בַּעֲטִין אוֹיֵף הַתּוֹנֵה וְאֵל דַּאֵשׁ נָאֵם אוֹנוּ נִים רַעֲכֵנֵן פֶּאֶר אוֹיְנֵר .
 מִיין לַעֲבִין זָאֵמֵר ר' יֹאסְעֵל צוּא אִיר שְׁמִיִּץ וְיֹא מִיִּנְסוּם אִיךְ הָאֵב
 פֶּאֶר נַעֲסִין אֵן אֲזוּי אֲמַעֲנַשְׁשִׁין עַשׂ אִיו מִיר גָּאֵר אֲפִירוּ נִים אֲרוּסִים
 אֲמִינוּם פִּין וִינַעַן אִיךְ הָאֵב גִּירֵעֵכִינֵם מֵאֲרִינוּאֵר גִּיין וְעַל אִיךְ לֵאזִין
 שְׁפִאָעֵן אֲמִרְאִיקַע פֶּעֶרֶר אִין אֲקֶאֶרֶם אִון שִׁיקוּן נָאךְ אִים. וְיֹא
 דַּעַן ? זָאֵמֵר וְיֹא נִיין מִיין מֵאֵן ! נִים דַּאֵשׁ מִיין אִיךְ מִיר הָאֲבִין
 אִים נִים גִּישִׁיקֵם פֶּאֶר אוֹנוּעֵר מֵאֲבַקְעֵרִים לַעֲבִין אִון גִּיוֹנֵד בִּין
 דַּעַר נֵאֲטַע קִיין פִּעֵנֵעַ וְיֹא מִיִּנְסֵם דוּ אִז מִיר וְוֹאֲלִמִּין עַשׂ לֵאנֵן
 גִּיִּטָּאן וְיֹא דִיא מֵלֵאכִי הַפְּלָה וְוֹאֲלִטֵן שׁוּין שְׁלִיטָה גִיִּתָּאֵם אוֹיֵף
 אוֹנוּעֵר מִיִּיעֵר קִינֵדִי קִיין סַפֵּךְ בִּיִיא מִיר אִז דַּאֵשׁ אִיו אֲפִשֵׁר מִיִּם
 וְיִין יִדִיעָה פֶּאֶר דַּעַם הָטָא וְוֹאֵשׁ מִיר הָאֲבִין זִיךְ אֵן אֲרַעֲכַעַע מִצָּה
 וְיֹא דַאֵשׁ פֶּר גַּעֲסִין. דוּ בִיִּסֵּם אֲפִשֵׁר נַרְעַכְמֵם מִיין וְיִיבֵ. חַאֵפֵּ אֲמִרְאִיקַע
 פֶּעֶרֶר אִון שִׁיקֵן נָאךְ אִים אִון גִּיב מִיִּם דְּרִיִּי הִינְדֵרְעֵם קַעֲרִבְלִיךְ פֶּר
 אֲרִיקַע דֶּאֶרְטִין צוּא מִיִּיעֵרִין דוּרֵךְ וְיִין הָאֵנֵד אִון אִים וְעַלִּין מִיר דֵּא
 בַּעֲפִרִיגִין אִון מַעַן זָאֵר אִים. דִיא מַעֲשֵׂה גִלְיִיף דַּעַר צִיִּיעֵרִין פִּירִיקֵכֵם
 וְעַשׂ עַר דֶּאֶרְטִין דֶּאֶרְפִין אֲפִשֵׁר וְוֹאֵשׁ מֵאֵן דַּעַר צוּא אִיךְ מִה דִיר
 זָאִין מִיין לַעֲבִין אִז אִיךְ הָאֵף אִז עַר וְעַם אוֹנוּעֵר קִינֵד אֲרוּסִים
 רֵאֲמִירִין קַעֲנִין קַעַן עַר גַּעֲוִישׁ עַשׂ פֶּר שְׁמִיִּים זִיךְ אִז עַשׂ אִיו גִּוֹאֲרִין
 אִיבֵר וְעוֹטָה מַעַן הָאֵם עַשׂ אֵלֶם אִין צִוִּיִּי שְׁמוֹנֵדֵעַן בִּאוּוִּיִּין אִבֵּ צוּ
 מֵאֵן אִון אִין קִאֲדִינִי אִיין צוּ מַרְעֵפִין מַעַן אִיוּגִיקוּם דֶּאֶרְטִין דְּרִיִּי אִיר
 פֶּאֶר מֵאֵן דַּאֵשׁ אִיו גִּיוֹעוּן גִּרְאֲדַע הַנוֹפֵה. דִיא שְׁמֵאֵם שְׁלֵאֲפֵם עַם
 אִיו נִיִּטָּא מִיין לַעֲבַעֲדֵנֵעַ וְעַלֵּעַ מִיִּם וְעַמְעַן זִיךְ אוֹיֵף צוּא רִיִּידִין
 אִון צוּא פֶּרְעֵרִין וְיֹא צוּא צוּא קוֹבַעַן צוּם בַּעַל שֵׁם אִין מִטִּין דַּעַר
 נֵאֲכַם גֵּאֲמִירִלִיךְ הָאֵם מַעַן אֲרוּסִים גַּעֲרִיכֵם אוֹיֵף דִיא רִיִּיִּיעַ אֲפֶאֶר
 אִיוּנְשִׁלִּיקַע לִיִּים נַעֲמִלִיךְ דַּעַם מַעֲרֵר פִּין לֵאִיקִיִּין אִון אֲבִרְדַּעַר ר' .
 יֹאסְעֵלֵשׁ וְיֹא הָאֲבִין זִיךְ אִיבַעֲרֵר גַּעֲלִינֵם אֲזוּי וְיֹא דֵא צוּא
 מֵאֵן וְיֹא וְעַמְעַן מַעַן אֲזוּי אֲמַעֲנַצִין פִּין שְׁלֵאֲף עֲנִיִּלִיךְ רִבֵּץ זִיךְ
 אִבֵּ דַּעַר מַעֲרֵר צוּ ר' יֹאסְעֵלֵשׁ בִּרְדַּעַר. פִּקְחָה נְפִשׁוֹת אִיז דוּוֹה אֲלֵשׁ

מַעַן מֵאֵן זָאֵר מִחֵלֵל שַׁבַּת אִיבֵר פִּקְחָה נְפִשׁוֹת בְּפִרְטֵם נָאךְ אִזוּ
 אֲזֹאף דִיר צִדִיק וְעַם אוֹיֵף אִוּנוּ קִיין פִּאֲרִיבִיל נִים הָאֲבִין אִון בְּפִרְטֵם
 מִה אִיךְ אִיךְ זָאֵמֵר אִז בִּיִיא מִיר אִיו קִיין סַפֵּךְ אִז עַר וְיִיִּים פִּין
 דַּעַר נָאךְ אִון דַּאֵשׁ אִיו מִיִּם וְיִין יִדִיעָה. גִּיִּטָּאן גִּיוֹאֲרִין פִּאֲלִגְלִיךְ
 הָאֲבִין וְיֹא זִיךְ דַּעֲרוֹאֲזִיגֵן אִון הָאֲבִין אֵן גִּיקְלֵאֲפֵם בִּיין בַּעַל שֵׁם
 עַר הָאֵם זִיִיא גִּילְאֵזֵם עֲפִינַעַן אִון הָאֵם זִיִיא מְקַבֵּל גִּיוֹעוּן בְּסַבֵּר
 פִּנִּים יִפּוֹת. עַר הָאֵם פֶּאֶר שְׁמֵאֲנַעַן אִז פִּין ר' יֹאסְעֵלֵשׁ וְעַם עַר
 דַּעַם מֵאִינִין נִים קִיִּילַע מֵאֲכִין זִיִיא הָאֲבִין אִיהֵם דַּעַר צִיִּיקֵם דִיא
 שְׁרַעֲקִלִיקַע גַּעֲשִׁיכַעַע . עַר הָאֵם זִיךְ אִבַּעֲרֵר זִיִיעֵר גוֹט גִּיקֵאֵמֵם
 הָאֲלִמִּין . קִלּוֹג וְוֹאֵר עַר זִיִיעֵר אִון הָאֵם נָאֵר נִים גִּיוִוִּיִּין פֶּאֶר וְיֹא
 קִיין הַתְּפַעֲלוֹת עַם הָאֵם אוֹישׁ נִיעֵקֵן זִיִיעֵר. רִיכְסִיגֵן וְיֹא זִיִיא הָאֲבִין
 מִשְׁעַר גִּיוֹעוּן אִז עַר וְיִיִּים פִּין דִיר מַעֲשֵׂה וְיִי הָאֲבִין אִים דִיר לֵאנֵמֵם דִי
 דְּרִיִּי הִינְדֵרְעֵם קַעֲרִבְלִיךְ פֶּר חִלְקַת עֲגִיִּים אִון הָאֲבִין אִים גִּיבַעֲטִין
 גִּלְיִיף מִיִּם פֶּאֲרִין זָאֵמֵר עַר גִּיין קִינֵדֵרְלֵאךְ אֲזוּיִיא אֲזֹאף מֵאֲכַם
 זִיךְ נִים וְיֹא עַם רַעַם זִיךְ עַשׂ מִה הָאֲבִין הִכְנֵה אִון צִוֹאֵר גִּרוּסִים
 הִכְנֵה. אִיךְ מִה צוּ דִיר נָאךְ גִּיין דְּרִיִּי הִינְדֵרְעֵם מִיִּם צַעֲהוּן מִבִּילוֹת אוּם
 נָאֵר צוּא וְיִוִּסַעַן אִין וְעַלְכַע הַעֲנֵם זִיא אִיו שׁוּין אִיבַעֲרֵר גִּיבַעֲבִין נִים
 אֲלִץ וְעַרְמֵם מִיִּם מִיין יִדִיעָה אֲלִיין גִּיִּטָּאן אִיךְ קַעַן אִיךְ וְיִיִּיעֵר נִים
 זָאִין. אִון פֶּאֶר בִּיִּיכֵם דַּעַם צוּנֵן נָאךְ הַעֲר זָאֵמֵר עַר זִיִיא אִיר מוֹכַם
 אִבֵּ וְוֹאֲרִטִין בִּין דַּאֵשׁ מֵאֲרַנְעַשׂ דַּאֵשׁ הִיִּישֵׁם בִּין נָאךְ דַּעַם דְּרִיִּטִין
 הָאֵן קִרִיִיא זִיִיא זִיִּיעַן זִיךְ אֲזוּעַק אוֹיֵף זִיִיעֵר שְׁמֵאֲנַצִיעַ וְוֹא זִיִיא
 וְיִינַעַן דֶּאֶרְם פֶּאֶר פֶּאֲרִין אִון דִיר בַּעַל שֵׁם הָאֵם מִהִסְתֵּם אֵן גִּיוִוִּיִּין
 מֵאֵן וְיִין זָאךְ נִון לֵאֲמִיר לֵאזִין דַּעַם בַּעַל שֵׁם וְיִין נָאךְ מוֹעֲנִדִיק אִון
 גִּיין צוּא רִיבֵק צוּא אוֹנוּעֲרַע אִוּנְגִלְקִלִיקַע עֲלִמְעֵרִין וְיֹא הָאֲבִין דָּאךְ
 נִים גִּיקֵאֵמֵם רִעַן זִיִיא וְיִינַעַן גִּילְאֲפִין אִיבַעֲרֵר פֶּעֲקֵדַעַר אִון וְעַקְדַּעַר
 אִין אֵלַע חוֹרְבוֹת אִון קַעֲעֵרִין וְוִעֲנִדִיק זִיִיעֵר מֵאֲכַעֲרֵר : עַשׂ
 אִיו גִּיִּטָּא קִיין שְׁפּוֹר זִיִיא גִּיִּיעַן צוּא רִיבֵק פֶּאֶר מְרוּיִעֲרַעֲרֵר הִיִּים
 עַשׂ הָאֵם שׁוּין אוֹישׁ גִּיִּטָּאֵם עַשׂ וְוֹאֵר שׁוּין רַעֲכֵם רִיכְסִיגֵן. מִיִּם אֲמֵאֵר
 זִיא גִּיִּפִּיעַן אוֹישׁין וְעַן אִירַע אֲמִיבִיל נִון קֵאֵן מַעַן זִיךְ פֶּאֶר שְׁמַעֲרִין

אין וואס אפארן ווירונג אצומיסונג זיי זיינן געברעבן זיי האבן אויף
 דער וועג אן ליפאנגן צו זיך שפייטן שטעקן עס איז ווייניג צו
 דער קענין אשלאד פון וועג ווייל אשנייא איז פריש ארויף גיפאלן
 יעדאך עטוואש האט זיי גיפדעם צייכונג פון פיש אין אנדער זייט
 וועג רונקס אראפ צו איינען שייער וואו מען דרעשט תבואה זייא
 זיינען גינאנגען ביז אהין זייא זעהען אין שייער אפלאסק פון פייער
 דורך דיא שפאלטן פון דיא קליינע פענשטער זייא איז דאש זייער
 אויפאלענד גינארין דען זייא וויישען דיא צייט פון דרעשן אויס
 שוין מיט צוויי שטונדען צו ריק פערבייא אונ נאך בער איז זייא
 וואונדער פאר גינארין אז זייא זיינען צום מיר פון דעם שייער
 צו גימארטין אונ האבן אויס געפונען צו גישלאסען וויא אזוי
 קומט זע איינעווייניג פייער זייא האבן זיך מיטש גינעווען זאל
 נאט טאכן וואש ער וויל מיט אונז מיר מוויין פרובירן זעהן וואש
 דא איז זייא האבן שטילער הייס דארטין פאקוסען אויף וואש זיך
 ארויף צו שטעלן אונ ר' יאסעל איז ארויף גיקראבן שטיקער הייס
 דערף ביז ער האט גינרייכט דעם קליינעם פענשטעריל וואש איז
 אין דער הויף ער האט פריער גינאנט שטע ישראל דריי טאל אונ ויהי
 גועם זיבן טאל אונ האט זיך אזו דער וואוינן אריין צו קוקן אין
 ווייניג עס איז זיך גיט פאר צו שטעלן וויא עס איז זיין פרויא אין
 דעסין צום מיט געווען זייא איז געווען אין איינע ציטערנעם
 פילייכט חלילה פאר לירט זייא דעם טאן אויף דאבייא אבער וואש
 העלפט עס וויא גינאנט אמאן אווייב פאקוסט מען איין אנדערע
 אבער גיט אזוי אבתונקען טראכט זיך ר' יאסעלס פרויא ר' יאסעלע
 גיט אקד דורך דיא קליינע שייבעלע פון פענשטעריל אין שייער
 ער דר זעהט אפלאסק פון איין אפעצירסקע שלפע איז ער פר שרעק
 אראפ גיפאלן אונ זאגט צו די פרויא שלעכט דארטין זיינען גינויס
 דא פת לענים א א א א א האלט גיט אויש וואש האשט דו דארטין
 גינעקן מיין לעבין ? זאגט זייא איז א א א איין אפעצירסקע שלפע !
 וויא קומט דא אפעצירן ? זייא שטייען ביידע אונ ציטערן אונ

האבין

האבן פורכט ווייטער צו קוקן זאגט זייא צו אים מיין לעבין וואש
 מיין אונד לעבין אן בתינקען זייא זייא איז שוין גיטש לאמיר נאך
 אמהל פרובירן זעהן זייא אבער גייט אריין גיט דער לעבין איז ליב
 זייא שיקט ר' יאסעלען ער פאלגט איר אונ גייט ארויף נאך אמאר
 ער דער זעט בתינקען דעין דיק אויף אדרעש וואגן פון שרעק
 האט ער גינעבין אגישדייא גינאלט בתינקע ! האט זייא זיך דארטין
 אויף דער שראקין וויא זייא האט איר פאמערש שטימע דער קענט
 האט זייא פון אינפעט גינעבין אגישדייא גינאלט פאמער ! דיא
 מוסער האט נאטידליך דרייא טאל אזוי פיל געשריען דער הערנדיק
 איהר מאכטערש אונ איר מאנט גינאלדן קורץ עס איז געווארן
 אגינואלד איבער אגינואלד אונ אגינוון איבער אגינוון דיא פון
 דרוישן אונ דיא פון אינעווייניג מיט אמאר עפענט זיך דר שייער
 אונ זייא זיינען אריין געפלין אהין זייא געפינען בתינקען דארטין
 נוא קישען זיך נוא האלדוין זיך וויינען אונ קוסיין קוסיין אונ וויינען
 מיין קינד וויא קוססט דא אהער ווער האט דיר גיבראכט דער
 גוסער יאר מיר האבן דיר אליין פאר זעהן וואש מיר האבן דיר
 דיא שרעקליכע נאכט ווייניג שמחה גינעבין בתינקען איז דא
 גינארין אליקס אין דיא אוינין זייא זייא האט שוין דעם הירוץ
 פאר אויש פון זייער מויר הערויש גינאפט א ! שייערע עלטערין !
 דיא מלאכי חבלה האבן זיך בחנא גינעווען אין מיר אונ האבן מיר
 ארויס גינאפט אונ גישלעפט איבך פעלדער אונ איבער וועלדער
 איד אלע פיעקלעש מאהילניקעש אונ להבדיל בית עולקס האבן
 זייא מיר אויש גישלעפט ביז צום דריטן האן קרייא האבן זיי מיר
 דא אונעק גינארפן גינן ווייניג שרייען פון גרויש פרייד שיייערע
 מאכטער האבן זייא דיר גיט מויק גינעווען גיין ביה דער זכות
 פון איינער צדקות האט זייא גיט צו גילאין מיר שלעכטעש צו
 טאן וואש האב איך גינעקן אפלאסק פון אשליפע דורך דעם
 פיעקלעך פיענש איר ר' יאסעל ? א ! פאמער דאש איז גינעווען
 זייער ער זעלבער ער האט זיך באוויזן פאר מיר ווארשיינליך

פאר

פאר דיק אויף אין אפענדליכע קרייזער. ער האט סוף מער ניקוועלט
 וויא אלע רוחות נון לייפן ווי צו הויז מען לויפט אונ מען קושט מען
 וויינט מען פרייט זיך עש איז אלעש בענאנד גוועזן מען איז אוי
 גיקומען ביו אויף דעם נאשצניץ אויף דער וועג וואו דער בעל שם
 דארף קוקן מיט אסאל דער בעל שם פארט שוין איינשריא אלארעם
 האלמו האלט ! זיי וויינען אלע צו גיפאלן צום בעל שם רבי לעבין
 מיט וואס זאלן מיר אויף אב דינען אונ מיט וואס אב דאנקען ער
 אונ קיין נאר גיט אונ שוויינט אבישיל צו ער לאזט זייא ווייסער
 ריידן קורץ זייא האבן אזוי לאנג גירעט ביו זייא האבן אים
 פאר צייגט דעם שרעק פון דיא שליפעש וואש זייא האבן דארטן
 אנפאנגט דער זעהן זאגט דער בעל שם דאש האב איך גיפאן פון
 אייער כבוד וועגן גיט צו לאזן איר איבער צו געבן אין פראסטע
 הענט בדיח אין זייערע שרים דען ער האט שוין וייער גוט פון
 זייער אלעמענט רייד פארשטאנן וואש דא וואר דיא געשיקטע
 אונ וויא דיא זאך צו גיינקען זאגט ער איך האב נאר אויף אייך
 רחמנות געהאט רבי לעבין זאלט איר געוונד זיין וואש פאר
 אחטא ? נאר בענוותיני תרבים ווייניג זינדיג איז מען. ניר מיר מיניען
 וואש איז דער הויפט תמא וואש מיר וויינען איצט דער מיט
 גישטראפט גיווארן דאש איז וואש איר האט אייער קינד גיהאלטן
 אזוי לאנג אן אסאן איז פון דיא שלעכטע גידאנקן דאש היישט
 תרדמים רעים גיפארן גיווארן אזעלכע מוקים אונ מלאכי תבלה
 וואש האבן גיהאט פח איר יעצט שלעכטעם צו סאן אונ דאש
 פאר שטייט זיך וואשערע בילדער זיא האט גיהאט אין אירע
 תרדמים רעים אונ אין אזעלכע בילדער האבן זיך איר פאר
 גישטעלט דיא מלאכי תבלה וואש וויינען גיפארן גיווארן פון דיא
 גידאנקן אירע איך קען אסך מוקים וואש וויינען פון אירע התהורים
 גיפארן וועלכע זיא זעהן אויש וויא פריצים וויא אפעצירן אונ
 אזוי האט אויף אויש געזען איר ועצמויער מוק איז דאש ריכטיג
 קיין מאכטער ? ריכטיג רבי לעבין וויא זאגאר וויא איז גוועזן

בעני

גענו קלוג מיט אים דיער ראלע אין ערענשט מיט צו שפילען
 אונ האט נאך פארציילט ראיות צוא זיינע רייד ענדליך וויינען
 אלע מיט דיא גרעסטע פריידע העכשט גליקליך אונ צוא פרידען
 גיקומען צוא דיא איבערזעכ סחופנים אונ אלע האבן מיט גרויש
 ערשטוונג אונ שרעק דיא געשיקטע אויש גיהערט אונ עש האט
 בייא יעדען אין הארצין איין גייעס איינפלוס גימאכט אונ איין
 גייעס שרעק פו די רוחות וויא מען האט שוין דאס מאל ערפארן
 האנט גריפליך וואס זיא קענן עש איז דאדורך פאר שטארקט
 גיווארן דיא אמנה אין דיא אלע אבערנלייבישע ערציהלונגען
 וועלכע פגעליך ווערן פו מערס איבער רוחות מוקים אונ מלאכי
 תבלה אונ דיא זאך איבער הויפט וואש אלע כמעט האבן זיך
 דער פון איבער צייגט דיא ווארהייט פון דעם האט באקומען
 גרויסע פליגלען אונ אין אקורצע צייט האט זיא באוויינן דורך
 צוא פליען דיא גאנצע וועלט איבער אלס האט מען איר אן
 גיננסען מיט גרויש כבוד אונ פורכט יעדער האט איר זייער
 פריידליך באהאנדעלט יעדער האט איר נאך מיט גיגעבן פון
 זיינע אויפן וועג יעדער האט איר דער לייגט דאפעלט ווי דאס
 ענדליך וויא זיא איז צוריק גיקומען אין איר גיפארענעם ארט האט
 איר קיינר גיט דר קענט זיא האט שאן אויס גיען הונדערט מאל
 אזוי גרויס אונ אזוי גראב זיא האט שאן נאר בעקומען גרוישע
 שרעקליכע איברים אנדערע אוינען אונ אויערן אנדערע הענט
 אונ פיש קורץ גוזאנט זיא איז נאר איין אנדערע גיווארן אויסער
 דעם האט זיא אין דיא קורצע צייט פיל קינדער גיפארן ביו פון
 דיא איין מעשה איז גיווארן נאך גאנצע דור מעשיות אונ
 סווענדער צוא ציילן אונ זיא וואר וויא אנטער קוואל וואס הערט
 גיט אויף צוא פלוסען וואסער איסער פיל מענשן האט זיא פאר
 אוינגליקט פיל דאגענען בענליקט פיל געווינערינס קראנקע שוואכע
 וואס האבן זיך דורך איר פו נאר גיכט דער שראקן אונ דאדורך
 קראנק גיווארן אונ מאכע נאך גישטארבן אבער דאגענען האט

זיא

זיא אלע אבער גלויבער גליקליך גימאכט זיא האט זיין גינעפיו
 גוטע שטאף צו זייערע ארבייט און וואר פאר זייערע יעדען אייגע
 זייע שטיצע און אייגע שיערע גינער גענין דיא אפיקורסים
 וואש שטרייסען גענען זייערע יעדען . נאך מער האט זיא אבער
 גליקליך גימאכט דעם בעל שם . דען זיא האט אים גימאכט אין
 נאמען איבער דער גאנצער וועלט און דער נאמען האט אים
 גיבראכט פיל כבוד און געלד' ער האט אויף גיטעהען זיין הונ
 און וויבער גרעסער וויא אמא אדער גאר וויא אנביא זייא האבין
 אים גיהאלטען גיט קלענער פאר דעם מלאך גבר'אל . פיל האבין
 ד' ציילט דאש זיי האבן אויף ווירקליך גיהערט דר ציילנדיק דאס
 דיא מלאכים זיינען זייא אים וויא דיא משרתים ער שאפט זיך
 מיט זייא וואס ער דארף זייא שטייען פאר זיין סיד מיט גרויס
 רעספעקט און דאס גלייכין אעלכע ספורים וועלכע זייא האבין
 אים פאר געטערט . דיא אלע ספורים זיינען ווירקליך גינעוין פאר
 אים גוטע מלאכים וואש פלעגן פלעגן אין דער גאנצער וועלט
 און זאמלען פאר אים געלד רוב און כבוד אן אשישי'די און עס
 זיינען פיל יארין פערפלאסען גינארין אין דיעס צו שטאנד וועלכע
 זייא האבין אים גענליקט און האבין אים איבער גיהויבען אויף
 אייגע העכערע שטופע'דער מענטש אבער האט גאר קיין זעט גיט
 גיהאט אין געלט . און יע מער ער האט בעקומען דעסטא מער
 האט ער גינאלט און האט גיווכט אדע מיטעלען אן צוא ווענדען
 זיין געלד גינציקייט צוא ערפילען ער האט גינארפון איין אויג
 אויף ארויסען גביר וואס האט גינאונט צוואנציג טייל ווייט פון אים
 אין די שטעטיל קאדעלין זיין נאמען איז גינעוין אביגדור קרנצאק
 דער מענטש איז גינעוין אונגהייער רייך און און גיהייער קארג
 עס האט ד' אדלען זייער פאר דראסען ווארום זאל דער גראבער
 יוג זיך אויס צייכענען פון אלעמען און אויס נאנדערן זיך קיין
 פענג אים גיט צו זייען וויא מאכט זיך דאס גיט אין אזוי אהוי
 מיין קראנקע קיין געווינערין עפעס אצרה און דאס גרייכען און ער

זעט

זעט קיין מאל גיט פון אים אנהאסן . ער האט זיך מיט גינעוין
 און האט גימאכט צוויגע נאך קאדענצין . און אזוי פאר פארן צוא
 דעם אביגדורין אין קרעצעט . ער איז אריין גיפארן מיט גרויש
 פארדא מיט דרייא משרתים . גפאים און האט זיך אב גינעסען
 דרייא צימערין באזונדערע דער אביגדור האט גינלויבט דאס עש
 איז צוא אים פאר פארן אנהויסער גביר . אסוהר . עס האט אים
 זייער גיפרייט און האט זיך גימאכט איך האב דא גיהאפט אהעכט
 איך וועל שאהן דא שניידין אפאס דען . דאש איז גינעוין זיין מאדע
 צוא בערטיסקע דיא אורחים וואש פלעגן צוא אים פאר פארן און
 זייא גדלות צוא שטעלן ער איז גינעוין איינער פון די בערופענע
 גוטע בעלי אכסניות וואש גיבען דיא אורחים קדחות און זיען זייא
 אונטער דיא הויט נאך דעם איינער פון די גפאים איז אריין און
 האט גיהייסען אויף שטעלן מיטאן קאפע מאכין געריכטען און דאס
 גלייכין ער האט מיט פערגעניגען שטרענג בעפעלט אויף זיין פרויא
 און זיינע דינסטען אלעס צוא בעווארענען אין דעסען גיט ער ילום
 עליכם דעם גפאי און פרענט אים גלייך ווער איז דאס דער סודר
 און פון וואגענט איז ער ענטפערט אים דר גפאי גאט איז מיט אויף
 דאש איז דאך ר' אהרעלע דער בעל שם וויא ער האט דאס דער
 הערט איז אים פינשטער גינארין אין דיא אויגען און איז גינליבן
 קאלט ער פראכט זיך געוויס וועט ער דאך גיט באצאלן פאר
 קוואטיר און עסן וויא דער שטיינער איז פון דיא שטארערס עס
 וועט אים דא קאכטן אונטער גראסען אעלכע פיר מעשין צוא
 קארפענען און ווער ווייס וויא לאנג זייא וועלן דא זייען עש איז
 אים גינארין זייער וזיער און האט שטילער הייס גיהייסען דיא הויז
 גיננה אז מען זאל גאר נישט מאכין פאר זייא מען זאל זייא גאר
 קארפענען מיט תורגים . עס גייט אונעק אשעה און צווייא שעה
 דיא גפאים רייכען זיין מען זאל אריין פראגין קאפע שטאפיש זיין
 פארפרייסען מען ענטפערט זייא גאר גיט זייא האבין אבער
 שטרענג נאכפאלגענעם אויף דיא הויז געוונד האט מען זייא אן

גינעוין בית (ביש)

ג'וועבען געבין תירוצים דאס איז ניטא דאס איז וויער דאס איז
 ביטער ג'ווארין דאס איז מ'לביב דאס איז פרייף ג'ווארין קורץ ויזא
 בעקובען נאר נישט עש האט ויזא אלעמען זייער שטארק ג'וברענט
 דיא מעשה און ר' אהרעלען נאך מער נון זאגט ער קינדער מיר
 זאלן זיך געקען צו אים צוא דעם גראבין יונג ויזא האבין באקומען
 אגילענע הויים צוא קרייזן אן אויט דעם אביגורדס אגיניקול אצוויי
 זאריגען קינד און האבין אים בעכשפעט און דאס קינד האט אן
 גיפאנגען שרייען ניט מיט ויין קול עס וואר אים נאר ניט איין צוא
 שפילען עס איז אזוי אונעק אשעה און צוויי און דריי אשעה דאס
 קינד צוא דייסט זיך שרייען דיק עס איז נאר ניט צוא גיפניגען קיין
 אנדער מיטעל שידין וויזא צוא צופאלין צום בעל שם דאש קינד
 איז ג'וועזין בייא ויזא וייער שויער ער איז ג'וועזין דער ערשטער
 אגיניקל בייא דעם אביגורדען פון ויין בת יחידה וואס וואר אים
 שויערער אלס ויין אויב ויזא האבין שאהן גוט פאר שטאנען דאש
 דיא שרים וואס זייגען מיט דעם בעל שם גיקומען האבין דא
 גיטאכט אשטוקע און זייגען אלזא צוא גיפאלין צום בעל שם דיא
 גבאים האבין ויזא אבער ניט אריין גילאזין צוא אים מען קען אייגט
 צום קדוש ניט אן קומען עס האט אזוי ג'דויערט נאך אשמונדע
 וואס ויזא האבין אנגעווענדעט אלע קרעפטן זיך אריין צו שפארין
 צום בעל שם דיא גבאים האבין אבער ניט צוא געלאזין ענדליך
 האבין ויזא געזאגט דאס דער קדוש האט ג'זאגט דאס ער קאן ניט
 לאזן זייערע לייטען קוקען אויף ויין געוויכט דען ויזא זייגען גרויסע
 הויסאים אלזא האט ויזא ג'געבין איין גבאי אעצה דאס ויזא זאלן
 דאש קינד מיט אנבאי אריין שיקען וועט שוין ויין רעכט קיין גבאי
 אבער האט ניט ג'וואלט איבער געמען דאש גישעפט ב'ן זיי האבין
 אויך ג'געבין צעהן רובל דאפיר דאס איז צעהען פאק ציינער ר'
 אביגורדס אויס געריקען ער האט גענומען דאס קינד און האט אים
 געלאזט ארום וואשען און איין ג'וויקעלט אין אשליט מיט אכפה פאר
 גארטעלט און האט אים אזוי צום בעל שם אריין ג'יסראגען עס איז
 ויזא

זיי וויער ג'געלען ג'ווען די פארדא צו זעהען וואס מען מאכט מיט
 אזוי אקדושה אויף וויער קינד דער בעל שם האט גלייך אים אן
 גיטאן אקסיע את אנב האט ער ארויס גענומען דיא שפילקע פון ויין
 ג'וועס וועלכע דיא גבאים האבין אריין ג'רוקט און האבין דאש
 קינד צוריק אב געגעבן דיא עלטערין שטיל און רוחני נון איז אויף
 ויזא גיפאלין אגרויס מורא און שרעק פאר דעם הייליגען מענשין
 מען האט גלייך אן ג'הייבין צוא שיקען עסן ווארג געטריינקע און
 וואס אמיל קען זיידן דער בעל שם אבער האט געשיקט זאגן
 דאס אים קומט דאפיר דרייט מאל היי רוביל וויזא ר' אביגורד
 האט דאס דר הערט איז אים ג'ווארין ביטער אצרה פיר און פופציג
 רוביל זאל אויך איהם געבין ! ער שרייט ג'וואלט ! נון זאגט ער
 עס מען דא ויין וואס עס איז אויך וועל מער אז היי רוביל ניט
 געבין קורץ עס האט אים ג'שפריצט בלוט פון דיא אויגן ער האט
 קום אב גערונגען אויף צווייט מאל די רוב דער בעל שם אבער
 וואר נאך דאביט ניט צוא פרידען און האט אלזא ג'הייסען זיינע
 שדים ויזא זאלן מאכין נאך אשטוקע מיט דעם מענשין וויזא ער
 האט ויזא נאר ג'געבין דשות און דיא שליטה איבער אים האבין
 ויזא מהסתם גימאכט וואש ויזא האבין ג'וואלט מיט אמאל מען
 דער הערט בייא נאכט אג'וואלט אג'שרייא אין היסעל פון שרהלען
 דעם בעל הבית בת יחידה פון איר שלאף צימער זיא האט אויש
 ג'שריען אג'וואלט ניט מיט איר קול עס זייגען אלע אריין גיפאלין
 צוא איר ניט מיט ניט לעבעדיק מען געפינט זיא הלשט פאר
 שרעק נוא ויזא ווייגען שרייען מינטערין ראשעווען מען האט איר
 קוים אב געמינסערט שרהלע אונזער לעבין וואש איז דיר אונזער
 אויב פון קאפ זאגען ויזא צוא איר דיא עלטערין ! א ! סאטניקע !
 ראשעווע ! ניט גיטע ! שדים ! מלאכי חבלה ! ג'וואלט ! ויזא האבין
 זיך שאהן צוא מיר צוא געצעפעט ! א ! אויך האלט ניט אויס און
 פאלט אזוי ווייטער אין אונטאכט קורץ אגיניין אג'שרייא אקלאן אן
 היסעל מען לויפט צום בעל שם מען שרייט ראשעווע ! דיא
 גבאים

נבאים לאזין צוא איהם גים צא דער מינסערט איר דער ווינט און
 שרייט פאר דעם בעל שעכס מיר מען בעט זיך בייא דא גבאים
 מיט פתנגים און גיוויין גיהאלט ראטעוועט זייא זאגען אבער וויא
 קאן מען דעם רבין אזוי וועקן פון שלאף עס האט אזוי גידוערמ
 ארעכטע צייט בחר אביגדור איז גיפאלן אויף אשכל צוא דער
 לאנגען דא גבאים חיי קערבלוף און דאס האט שאהן גיהאלפען
 צום בעל שם צוא צו לאזן איר דא חיי קערבעלעך האבין שאהן
 בפה גיהאט דעם בעל שם דא אויגען אויף צוא רייכען עס איז
 צוא גיפאלן צו אים ר' אביגדור מיט זיין ווייב קוסען דא פים רבי
 לעבין. ערפארקט זיך איבער אונז איבער אונזערע אלטע יארן
 איבער אונזער אויג פון קאפ זיא איז דאך בייא אונז איין אויג אין
 קאפ. וואס האבין מיר אזוי פארזינדקט כהכתם זיגען מיר דאס
 ווערט אבער עס איז שאהן פר אינו דער שרעק אליין אויף גינג.
 אשפאם! שוים שרעקענעם! נון לאמיר זיך לאזן דעם בעל שם
 אן טאן און מאכן זינע הכנות לאמיר לויפן צוא ריק צוא אונזער
 שרהלען מען דאס איר גאט זייא דאנק דער וויילע אב גראטעוועט
 זיא איז עטוואס גיקוסען צוא זיך און האט אן גיהובין צוא דער
 ציילן וואס דא איז מיט איר גיווען. אויף האב מיר גיליימט שלאפן
 איר זיך איין גידעקט מיט אפערעגע דא גידאנקן ווארין מיר נאך
 פול פון בייא טאג עס האט מיר נאך דא הארץ גיקלאפט פון דא
 שרעק פון מין ברוהקעיל וואס די יענקעס האבין זיך אין אים איין
 גידעקט סינע גידאנקען האבין נאך מיר גירוכט אין קאפ נון
 איר ווער דאס דא צידעק פערענע רירט זיך און עס בעוועגט זיך
 וואס אין איר! נוא קאנט איר זיך פאר שמעלען מין שרעק!
 לגינדק אין דער פינעטער אין אויט קעמעריל וועלכער ער איז
 אפגעגין דעם בית עולם און מיר דוכט אז עס איז שוין פון עטליכע
 טעג דא מוזה אויף פון מיר ארויס גיפאלען און דא מ'טעה פון
 מין ברוהקעיל עטיים מיר נאך פאר דא איין און איר ווייס דאך
 אז דא יענקעס זינן דא בייא אונז אין שטובי אשפאם! אבעל שם!
 דא

דא אלע גים גוסע זינען דאך שטענדיק בייא אים אזויא וויא דא
 סאלדאמין בייא זייער אפעניר קענט איר זיך שאן דינקען וויא
 גרויס מין שרעק איז גיוועדן! און נאך עד היום קלאפט מיר דאס
 הארץ אזוי וויא מיט אהאטער איר וועל דאס גים אויט האלמען
 גיוואלט עס ווערט מיר ווייסער פינשטער אין די אויגן! נון לויפן
 שרייען גיוואלט רבילע גיכער גיכער ראטעוועט אונז וויי זיך מרחם
 אויף אונזער טייער קינד ער זאגט אבער איר קען גים טאהן מין
 זאך ביי איר כאך פריער דא הכנות און דאס ערפאדערט פיל
 ארבייט און צייט און ווייך לאזט ער זאגן דורך זינע גבאים דאש
 ער וויל חיסען וואס ער וועט בעלאהנט ווערין דער פר ער שמעלט
 זיין לעבין אין סגנה ער כוס איין רייסען מיט דא גים גוסע און
 קען אכאר אליין גיווק ווערין פון זייא ווייגזשטיגס וויל ער דאפיר
 גוט בעלאהנט ווערין קיך מען האט זיך מיט אים גים פיל געדונגען
 דען דא צייט איז קורץ. מען זעט דא סגנה פאר דא אויגען.
 מען האט בעדונגען און באלד בעצאלט מיט פארעם געלד דריי
 הונדערט מיט פיר רוביל וויפיל עס בעטרעפט דער ווארט שד"א און
 האט אן גיפאנגען צוא רייכערין דעם צימער וואו דא סגנה האט
 זיך שרהלען גיטראפין. ער האט אקעמען גיהייסען אב טרעמין
 אין דרטיען צימער זייא זאלן חלילה גים גיווק ווערין. און האט
 גיבאכט אין איהר צימער גרויסען רוף פון צימרינג מיט ווייבעך
 און נאך אועלכע קסוורת. ער האט גיקלאפט גיטמיסען גיהאקט
 דארטין אין צימער. און האט גיבעטן אשווארצען דא. וועלכער
 ער האט אים דארטין גיקוילעט און מיט זינע פערערין גירויבערמ
 דעם צימער. און נאך דעם האט ער שרהלען אריין גינמען אין
 צווייטען צימער. און האט איר אויף גירויבערמ אונטער אליילעך
 מיט ווייבעך. און קסוורת. מיט דא פערערין פון דעם שווארצין
 האן. און האט מיט דא ברוט פון דעם האן איר קליינעס פינגעל
 פון דא לינקע האנד. און דעם גראפין פינגער פון דא רעכטע פיס
 בעשמימט. און האט נאך דעם גישפריצט מיט דא ברוט אויף דא
 אושאקעס

אוישקעט און דיא ביישטייליק פון דיא מיר פון איר ציכער און
האט אלע שטיבער צרום געקרייט מיט קרייט ארום און ארום און
האט גיואנט און גיואנט אזעלכע להשים וועלכע מען האט עס גיט
פאר שטאנען עס האט דיא גישיכטע אזוי ביו צווייא שטונדען
געווערנט. ביו ער האט אלימען גילאזט אריין רופען אין דיא
צווייטע שטיבע און האט גיזייסן אלע מירען עפענען און אלימען
האט ער אויס גישטעלט אין ביידע וויסען שטוב און האט גימאכט
אישטריק אויף דער ערד ביו וואנענט זייא מענען ארויס טרעסן
פון איין זייט שטוב און פון דיא אנדערע וייט האט אויף בעשטריכט
און האט גימאכט איין עיגל אין מיטען שטוב און האט שטרענג
פאר וואנט אז קיינער זאל הליקה גיט אריבער טרעסין דעם שטריק
און גיט אריין טרעסין אין דעם עיגל. און האט גיגעבין דעם בעל
הבית רי אביגורדען און זיין ווייב און שרהלען אהאלבע הברלה אין
איין האנט און אנאדענעלע פייער אין דיא אנדערע האנד און די
הבדלות האבין זייא אן גיצונדען און גיהאלטען אין דער הויף
אויבערין קאפ און האט אלאו ארויס גיטריבין דעם רוח פון
צימער. ער איז דורך גילאפן צוויסען דיא ביידע ציילען מענשיין
און גלייך דורך דיא מיר דרויסען ארויס מען האט גיזעהען
דעם רוח אין אוישטאלט וויא אקליינע היה בעוואקסען ארום און
ארום מיט פעדערין און קוילען פייער אין נאדענעלעך האבין
גירויכערט פון אים עס איז גיט גיוועזין צוא דער קענען קיין זאך
אן אים. דאס איז גיוועזין וויא מיר ווייסען קלאר דיא געשיכטע
איין קאפן וועלכע דיא גפאים האבין איר ארום גישטריט מיט
זענען און האבין אויף גיטרענט דיא פעדענע. און דארטין איר
אריון גילאפען. פאר שטייט זיך שאהן וויא עס האט זיך געמוסט
דיא פעדענע דאן בעוועגען און רירען. און וויא דער בעל עס
האט איר ארויס גילאפען און האט איר נאך דער צוא אויף אירע
האר קוילען און נאדענעלעך ארויף געלייגט. פאר שטייט זיך שאהן
וויא זיא איז גילאפן אן דער נשכה. ווען אויף זיא האט גיט קיין

מרא

מרא פאר עדים אבער פאר אויבא אשד וויא דער בעל עס איז
האט זיא שטארק מרא. ענדליך איז גיווארין אין שטוב שמה
וששון. וויא מען האט בעשיינבערליך גיזעהען דעם רוח ארויס
גייענדיק. און דיא שרהלע אה צוין גיקומען צוא זיך זיא איז שוין
בערוהיגט גיווארין. בפרט וויא זיא האט נאך בעקומען אקמיט פון
בעל עס. מיט וועלכע ער האט איר פערזיכערט געשיצט צוא
ווערין אויף אייביג פון די גיט נפש. איז זיא גיווארין צו רוק
גיוונד און כונטער. און די עלטערין זינען גיוועזין העכסט גל'קליך.
וויא זיא האבין דאס קינד ארויס גיראמטענעט פון די הענד פון דיא
גיט נפש רחמנא לצלן. און האבין דעם בעל עס פערנען
זייערע נעלט וואס זייא האבין איהם גיגעבין און נאך אריינשליך
בעשיינקט. וויא האבין אבער שאהן גיוואלט לויז ווערין פון דעם
נאכט. ער האט זייא שאן צוא פיל פערנעניגן גימאכט. קיים זייא
האבין דער לעבט צוא הערין פון אים דאס ער וויל שאהן ווייסער
פאררין. דיא האבין מיט פערנעניגן גימאכט און איין גישפאנט
צווייא פאר ביייערע פערד אין אנטשן עקיפאז און האבין אים משלה
גיווען בשמחה אין אשטעטיל שמובניץ וועלכע זיא וואר זעקס מיר
ווייט פון זייא. די שטעטיל האט דעם בעל עס וייער אנגעלאקט.
ווייל דארטין האבין גיוואנט אייניגע גרויסע גבירים. וועלכע זייא
האבין נאך גיצוטערט פאר דיא גיט נפש. נון האט ער אנטשע
אויס ויכמען גיהאט דארטין עמוואס מתקן צוא זיין. ער האט
קיים בעוויזן אריין צוא פארין אין שטעטיל עס האבין שאן אלע
זמעטילשע איינוואוינער גיוואוסט וואס פאר אנרויסער כאן אבעל
עס אצדוק קוכט צוא זיי. און זיינע גמים ונפלאות זינען פאר אים
גילאפן. וועדערין אגעצייגט וואס פאר אמלאך אלקים עס קוכט
דא. אן זייא זינען אריין גיפאלן אין גוסע הענד וואו זייא האבין
גיטיט. און גיוואקסין. גורץ זייא האבין דיא נאנצי שטעטיל צוא
זאמען געפירט און איין מינוט צוא דיא אכסניא וואו דער בעל עס
אח פאר פארין דער פרנס חודש מיט דיא גרעסערע האבין אים צו

גיוומען

גינסען בַּבְּבוֹד גְּדוּל' און דער גאַנצער עולם האָבן זיך פֿאַר
 זאַמלעט אַרום דאַ שטוב' מען האָט זיך געדרוקט גיטמדיקען
 איינער איבער דעם אנדערן צו זעהן ווייניגשטן אַנפֿאַי פֿון דעם
 בעל שם אַבער אומזאָנסט' וויא האָבן זיך פֿאַר שלאָסן אין וויערע
 ציסקערין און קיינעם נישט גילאזן נְהַגָה זיין פֿון וויערע הייליגע
 צאָחות' נון האָט דאָס נאַטירליך דעם עולם נאָך מער רייך גיטאכט
 און נאָך פֿייערער און הייליגער און דער קדוש בֵּינָא וויא גיזאָרין
 דער מיט' רען מען זעט דאָך דאָס מען איז שווער זוכה אים צו
 זעהן' נון איז אין שטעטל גיזעזין אַרעש' איין וואונדער פֿאַרע
 ערצילונג' מיט איין קול און מיט איין שטים האָבן אלע איהם
 פֿערנעשטערט' און מען האָט אלע אַרפֿייט אלע גישעפטן אונזעך
 גילייקט און נאָר גירעט און דער ציילט פֿון דעם קדוש' וואו מען
 איז גינאנגען האָט מען נור גיזעהן גיזעלען סאַבריינעס און מען האָט
 נישט גיזעהט קיין אַנדער וואָרט ריידיגדיק אַלס וויא אום דעם בעל
 שם' זענער איינציגער האָט זיך מיט גיבֿראַכט אַהויפֿעלע ספֿ ריב
 פֿון אים מיט אַזחות וספֿתים' וועלכע ער האָט גיזעהט פֿון דעם
 בעל שם דער צייליגדיק' וועלכע ער האָט גיזעהן פֿון אים אליין'
 אַדער נאָר וועלכע ער האָט נישט גיזעהט און נישט גיזעהן איז אויך
 גיזען גוטע סתירה' עס איז אונזעך פֿאַר גוט געלד וואָס און וויא
 איינער האָט דער ציילט' אַבלל עס האָט זיך גיטאן' עס האָט
 גיזעהט גיטאכט וויא אַקסיל' ביז מען האָט שאָהן זוכה גיזען צו
 הערן דאָש דער קדוש נעקט שאָהן אָן הולאים' נוא וינען גיזאָרין
 אויף איין סאַל דיא אלע שטעטלישע איינזאָונער הולאים דר האָט
 זיך אָן גיפֿאַנגן שפֿירן אז ער האָט עפֿעס אַהולאָת בעקומען'
 דער אַנגל' דר ארוח' עקרות' חשוכי בָּנִים' און דאָס גלייכין
 זאָגן ווער עס האָט זיך נאָר נישט גילפֿירט' האָט זיך איהם שאָהן
 אַנגעפֿאַנגען דוכטן וואָס עס איז רען דער רצון וואָס האָט אים
 גיזיגט צו זעהן וויא אַמלאַך אַלקים האָט אים שאָהן מיט אַזעלכע
 רחמינות בעצאָפֿערט' און אלע מענשן פֿון קליין ביז גרויס וינען

גילאפין מיט פֿריון צום קדוש' נאָך נישט וויא מען רעט איוו סאַכט
 זיך' עס וינען נישט אָן גיקומען צו אים קיין זעהען פֿראַגענט אין
 ערשטן סאַג רען דיא נפֿאים' האָבן וויער שווער צו אַזאָן צו א
 אים' און ער האָט אויך גרויסע חכמות גיבֿראַכט צו אַזען
 ביזאָונער' ער האָט דאָך דעם סאַג אַפֿאַר הינדערט קערבלך
 פֿריון צו אַזען גענומען' און דאָס איז נאָך נישט קיין אַנהויב
 גיזעזין' עס וינען נאָך זעהען סאַל אַזויפֿיל בערייט אין שטעטל
 צו אים מיט גיטע פֿריון צו גיין' ווען נור ניי וועלין זוכה זיין צו צו
 קומען' געלד האָט נאָר קיין בעסערע גיהאָט בֵּינָא זענען איינציגין
 זעלבסט בֵּינָא דעם אַרטישטען' אויף זא אַנדריקען גענון אָן צו א
 ווענען' מען האָט געליען געלד אויף משפּנות' מען האָט פֿאַר
 זעצט אלייכער אַטעפֿיל אַטמירטעל' אַדער נאָר די לעצטע קיסען'
 נאָר דעם הייליגען צוועק צו אַררייכען' רען אויסער וואָס מען
 וועט גיזינסער אַדער רייכער ווערן' ווירף דעם' אַדער איין אַנדער
 היקר פֿון אים באַקומען וועט מען דא זוכה זיין אויף דעם קדוש אַקוב
 צו סאַן און אַפֿער אייניגע וואָרסן אויף צו ריידין מיט אים' וועלכע
 דאָש וואָר איין אויס גיטאכטע זאָכע בֵּינָא אלעמען פֿון קליין ביז גרויס
 דאָס דער ענין איז וויער וויכטיג' און קאן פֿיל עולם הפֿא אויך
 פֿעראַנאָכטען רען אַז וויא עס איז גרויס דיא עבירה צו קוקען אַרשע
 אין דאָש געזיכט' אַזוי איז גרויס דיא כְּצוּה אַצדיק אין דאָש
 געזיכט אַרין צו קוקען' איינער אַפֿער אין דר גאַנצער שטעטל
 אַטמירטער ר' זאָקעל שצאַפֿקע האָט זיך אויס גיזיכענט פֿון אַליסען
 און האָט נישט גיזוואָלט זיין צום בעל שם' און נישט געבין אים קיין
 פֿענגי און צוואַר וואָר ער דער וויכטיגסטער אין שטעטל דאָש
 הייסט דער גרעסטער גידי אין דער שטעטל רען ווער איז נאָך
 אַזוי וויכטיג וויא אַנגיד וואָש סאַכט נאָך אַזוי וויכטיג אַלס געלד
 דער סענש איז גיזען וויא מען זאָגט אַקליין שטעטלישער גידי
 דאָס הייסט ער האָט זיך געהאָט אַגרויסע ווירטשאַפֿט' דאָס הייסט
 אייניגע קיטע אַפֿאַר פֿערד הינער גענו אַנדריקעס ענטליך און דאָש

גליכין : גערטנער מיט קארטאפיל און אנדערע גארטן געוויקס פאר
 זייט אפישעל פעלדער און איין אייגענע האלצערנע הויז : דאצו אף
 אפאר טויזנט רוביל און דיא גרעסטע ווירט שאפס פאר אלעס וואו
 בייא אים דיא קארטשאפט וועלכע זיא האט אים פיל מער איין
 גיבראכט אלס דיא אלע איבערנע זאכן זיא האט אים ערשאפט
 אלע גרובות און צדקות וואש אפענשין טום קאסטען און בפרט נאך
 אנגיד : ווא האט פון אים פאר יאנא אלע אריבע קרובים אלע
 מצידים און דרשנים וואס זאנסט גיוואהנליך לאזערן זיא בייא דעם
 גגיד פון דער שטעטיל וואו זיא קסטען : דען געוואהנליך אים דער
 גגיד דער פרנס הודש און דער גאנצער פיהרער פון שטעטיל אלזא
 פלעגן זיא גיהערין צום גגיד : דר מענטש אבער האט גיט גיהאלטן
 פון זיין גאווה : וועלכע זיא בריינגט גיוואנליך אויס געלד : און אז
 גיזען זייער קלאר אין רעכנונג דאס דיא זאכען לויגען פאר אים
 גאר גיט : און האט אלזא גילאזן בעסער דיא העכנות פאר איין
 אנדערין : און האט אים דאס זייער פערנען : ספען גאנצין
 הארצען נאך מערער האט אים דיא קארטשאפט גימאכט זייער
 אויף גיסקערט און פהילזאפעש : און איז גיווארין דורך איהר
 אנאנצער היקר : אפהילעזאף ער איז גילענען גאר אין תקירות וואו
 דיא קארטשאפט אן צוא ווענדען וויא איהר צוא פערנעקערין און
 וואס מער איר אויס צוא איבען : ער פלעגט ליגען אין דיא תקירות
 מאן וויא זאכט מיט גרויס עסקות : און פלעגט מתדש זיין גרויסע
 תרושים אין הלכות קארטשאפט : און וויכטיגע נייע דינים : אין
 דער התנה און דער אויפגאנג מיט איהר : ער איז ערפארען און
 אין אהעמד מען קען זיין פיר פינף וואכען גיט גיוואסענער הייט :
 און ווען מען טראגט שטיינעל איז מען ווצא אן שטרומפף אדער
 שקארפעטקעס אויף : אין הויז אדער און מען גייט אין ווען מאן
 קען זיין בארפויס : דיא קופערנע אדער ציגענע גיפעס פאר מען
 גיט אפט שייצערען : דען עס רייבט זיך אב עטוואס פון זיי שטאט
 ליכט אין מען ווצא מיט קינעלעך פאלאנעס אדער גאר מיט דיא

לבנה זיין : און עס גיט אפליין בייא זאכט דארף מען מאפין דיא
 קינעלעך אדער דיא פאלאנעס אויף אויסקלעסן : דען דער וויילע
 איז דאך גינגט ליכטיג פון פליץ : און נאך אועלכע איינפעלע וואס
 ער האט ערפונדען אין דער זאכע : אבער זינע פהילזאאפיע האט
 גיט אויף זינע שפרומקייט אליין גיזירקט גיט אויף זינע ספר אלעס
 זאכן אליין : אבער אויף אויף זינען גייסט האט עס אגרויסע היקרונג
 און איין גרויסען איינדריק גימאכט : עס האט אים געפירט צו גאנץ
 נייע יודען און צוואר צוא מאכע זאנץ פרייע און ליבער אלע
 יודען וועלכע אנדערע פון זיא האפן אין זענער צייט גיהייסען :
 רינע אפיקורסת דאס הייסט : דיא פהילזאאפיע האט אים אב
 גיפירט אגרויסע שפרעקע פון דער אכונה דאס הייסט : פון דער
 אכונה וועלכע עס איז מיט געלד קאסטען פערבונדן : צום בייא
 שפיל : ער האט אויף גיהערט צוא גלייבען אין די נוסע אידן אין
 בעלי שמות : און בעלי קבלה : ער פלעגט זיא קיינעם אגראסן
 גיט וגעבין : און אז ער פלעגט פון יעמאנדן דארטער הארט
 גיבעט ווערין : פלעגט ער ענטפערן מיט גרויסע אפיקורסת : עס
 איז אלעס בעסריגעריא : און צוטוססווא : דאס איז גאר דעם
 גראסען אויס צוא גארען : דען ער האט עס גישפירט אן זיך זייער
 גוט אז ער אליין איז אויך פעהיג פאר אגראסען אב צוא מאן אלע
 שבע הועבות : און אלע בעסריגעריא אלזא האט ער זיך גישטעלט פאר
 אמוסטער זענען יעדען אנדערין : און זיין כארקטער וואו בייא אים
 אלס איין פאראלעל פאר אלע אנדערע כאראקטערע אדער גאר
 בעסער צוא זאנן דאש אלע כאראקטערע האפן געדינט פאר זיין
 כאראקטער אלס שפיגלן : דאס הייסט אזוי ווי אין אישפועל זעט
 מען דיא געויכט נאמיר די וועלכע וועלכע עס קוקט אין איר אריין :
 אזוי איזט אויך דיא וועלכע בייא דיא כאראקטערע : וואש פאר
 אכאראקטער עס קוקט זיך איין אין איינען אנדערין זא איינעם זעט
 ער : וויא ער אליין איזט איז ער אליין פון דיא פינע כאראקטערע
 זעט ער עס אויך אין זענעם אנדערעם כאראקטער : איז ער אבער

אלין פון די פערדארבינע באראקבערע . ועסער אזוי אלע אנדערע
 אויך אן פערדארבין אלס זינד . און אזו וואר די זאבע מיט אונזער
 ר' יאנקלעל שצפפע אויך . און וויא געזאגט דאס דיא פהיליאופיע
 האט אים צום אפיקורוס געמאכט . און האט פערלארן די אמונה
 אין דיא צדיקים און בעלי עמות . און איזט אלא צו דזען גרוסן
 ר' אהרלע בעל שם אויך גוט גינאנגין . ער וואר אזוי הארט נאכט
 דאס זעלבסט אין וויא אנרויסן צדיק אבעל שם ספורס . וואש
 אגאנצע וועלט האט זיך צוריסן אים לויפנדיק זיינע אורות וסופתים
 און דיא גרויסע נפלאות וואש ער ווייט . האט ער אין אלעס דעם
 דאך נישט גיוואלט גלויבן אין אים . דען ער האט גוט פערשטאנן
 אז די אמונה איזט אויך פערבונדן מיט געלט פערלוסט . וועלכע
 ער איזט דארט קיין פריינד . און האט זיך אלא בעסער און
 ציפארזאמער געפונען אב צו ווייכן פון זוי . און נישט צו גלויבן .
 קודם כל קאכט עס דאך קיין געלד נישט :

ויהו היום) אין איינען שיינעם מאנעס . וויא דער ר' אהרלע
 בעל שם איז נאך גוועזן זייער בעשעפטיגט אין דז שטעטיל מיט פול
 הלאים עקריות און דאס גלייכין . קמיעות שרייבנדיק . פרויונות
 געמענדיק . און איבער הויפט דיא רעגירונג איבער דיא רוחות און
 מוקים און ארדנונג צו פירען . ער האט נאך נישט קיין צייט געהאט
 זיך גוט ארום צו קוקן אין שטעטיל אום צו זעהען אויב עס געפינט
 זיך איינער אין דער שטעטיל וואש האט אין אים היליח קיין אמונה
 גיט . דען דאש וואר אים זייער ווייט לייפיט צו גלויבען . מיט אמאד
 קומט אריין צו אים . איין הויכער און אדיקער מענטש . בעוואקסן
 וויא אבער . מיט אנרויסן בארד און לאנגע פאות . די שווארצע
 פרישען פארדעקן אים זיינע גרויסע און רויכע אויגן . דיא האר
 פון זיין קאפ היינגן אריבער איבער דעם קארק דאש געזיכט פול און
 רויט ברענט וויא פייער . זיין קאסמיום וואר וויא איין הייליגער
 פריסער . מיט שיינע ראצעמארענע גליידער . בעליגט מיט
 פאסעטאן און וילבערנע האקין אדעלע אטייערע אראצעמארענע

און

און אחאבאריניצע אדער אשטריימיל פון די טייערשטע סאביל דער
 פשוטע מלות קמן שלעפט זיך אים איבער דיא קניא און די ציציות
 גרייכין דיא ערד . אין האנט פראגט ער אנרוסן אדיקען שפעקין
 מיט ארויסע זילבערנע קאפ . און איז אזוי אריין צום בעל שם
 מיט גרויס האוע . ער האט זיך צום סאל נישט רעכט ערדויבט בייא
 דיא גבאים . דען וויא זיי האבן אים דער זעהן זיין זיי פר זיינעם
 גאטליכין אנזעהן פמעט געשטארבן . און האבן אלא פירכט
 געהאט אים אפצוהאלטן אדער זיין ווארט צו ריידין ער איז אלא
 בעלום אריין צום בעל שם מיט גרויס שפאלק . מיט אפרייטן
 גוט בארגין . און זאגט צו אים גלייך אין ערשטין אריין טרייטוואש
 כאכט איר ר' אהרן ? דער בעל שם איזט נאר ערצויטערט און
 ערשטוינט געווארן הערענדיג וויא איין אויס דרוק . דאש מען זאל
 אים נאר פראכט מיט זיין נאכטן רופן . דען ער הערט נאר דעם
 ווארט רבי . בעל שם . דער צדיק אדר דר גוטער איד . אבער ווער
 וועט זיך דער וועגן ארום צו ריידין זיין גאבען זעלבסט אונטער
 דיא אויגן . בפרט נאך אים אין דיא אויגן . זוי ערשטוינענד גיט
 זיך אקער אט קוקט זיך אום ווער איז דאש דער עזות פנים וואש
 דער ווענט זיך זוי וואש צו באהן . ער דער זעט דעם מענשין האט
 אים נאך סעהר אן געפאנגן גראלין . און ער איז נאר ערשטוינט
 געווארן ער האט אין דעם אויגן בליק גיט בערשטאנן דאש
 דויער מענטש איז גיט געקומן אים געבין פרוין און גיט פעטין בייא
 אים קיין קמיעות . אדער עמות זיינע אונטן האבן שוין גוט גיגעבן
 צו דר קענין אז דאש איז אדיקערער זינג זיי האבן פאר שפראכן
 פון אים שרעקליכעס יוער זייט איר ר' קרוב פריעגט דער בעל שם
 דעם מענשין איר קאנט מיר גיט ר' אהרן . ענטפערט דר מענטש אים :
 זיין איך קאן אויך גיט . ווער זייט איר זע ? אט זאגט איר . איר
 קאנט מיר גיט . דו אהרן דוא זאלכט מיר גיט דער קאנען ! אבושה !
 אהרפה ! אויך נאמנות . ר' אהרלען איז פינשטער און פיטער גווארן
 הערנדיק פון אים דעם ווארט דוא . עס האט אים נאר געשקרוכט

הערענדיק

הערענדיק ווי וואש אים זאל מען רוצין !!! ליבער פריינד אבער
 זאגט מיר דאך שוין פארט אויס ווער איר זייט יאך בין אויך אבעל
 שם אזוי וויא איר זאגט דער מענטש צו אים מיט איין שטאלצין טאן
 עס קען זיין אפשר נאך אנדערער פאר איך. דיא ווערטער
 האבן ד' אהרעלען אין קאפ אזוי וויא קאנאן קילען אריין
 געקלאפט. און ווי האבן אים דורך געשטאכטן אלע ריפין. עס
 איז אים געווארן קאלט אין דיא קניא. און אין דיא ציינער. ער
 טראכט זיך. א וויי! אזוי אטיינלי האב איך זיך נאר קיין מאל גיט
 פארנישטעלט אפשר איז ער מאקע פון דיא אמתע גיט נוסע וועלכע
 מען זאגט אז עס איז מאקע דא פאכט אויך דער וועלט אוועלכע
 בעשעפנישין. ער זאגט צו אים מיט עהרין פורכט היצט אקאר. און
 דער לאנגט אים אשטול אינדעסקין. זאגט ער איך בין גיט געקומן
 זיצן בייא אייך. איך בין געקומן עפעס אויך איין אנדער אינטערעס
 וואש נוסט? זאגט. איך שמיא אייך צו דינסט. ניין דו סוסט
 דאך פריער דער קאנן ווער איך בין. דאן וועסטו וויסן וויא מיט
 מיר צו ריידן. א וויי! וואש זאל איך דען טאהן ליבער פריינד אז
 איך דר קען אייך פארט גיט איך וועל אייך שוין אויס זאגן אז איר
 ווייסט גיט. איך בין שניאור בער לאפון. נון קאנקסטו מיר שוין
 בראטונע? הא! ווייסטו שוין ווער איך בין? איי! פינגסטער ביטער
 איז ד' אהרעלען גיווארין הערענדיק דעם נאמען פון דעם נייעם שר.
 עס האט אים אנגעפאנגן ווארפן אצאן אן אצאן. וואש מאכט
 איר פארט ר' שניאור בער? וויא קומט איר אהער? אט וויא קום
 איך. דוא ווייסט דאך אז פאר מיר איז קיין וועג גיט צו ווייט. קיין
 מעשה גיט צו קליין. איך קען אלס בעסער פרענט. וויא בין איך
 לויז געווארין פון ארשינאל. און פין סורמע? אומגאמעס ווילן!
 ווייט איר שוין אין ארשענאל אויך געזעסן פרענט ר' אהרעט. פסור
 נוא! וואש מינקסט דו אין ארשינאל איז גיט קיין וועלט? זאגט מיר
 אקארקסט ליבער ר' שניאור בער וויא אזוי קומט איר דאצו? אט
 אקשט וויא אזוי קומט איר צו ווערן אבעל שם? פון אקאלטין ו

טרונק נאר איך בין מיר אויך אט אזוי געווארין ארעשטנאמטפון נאר
 אקאלטין טרונק. דוא גריינקסט דאך אהרן בשעת מען האט מיר
 אב גינעבין פאר אסאלדאט וואש דאב איך געזאגט. לאפון וועט
 גיט ויין פערפאלק. נוא זעסט דוא דאך דעם סוף. אז איך בין שוין
 גיווארין נאר אבעל שם. און מינקסטו אפשר אזוי אשנארער ווי דו
 גיין! איך פאשעפטויג זיך גיט מיט אוועלכע לומפע מענישין אלעס
 דייע בעוועכער. זאגט מיר אבער ליבער ר' שניאור בער וויא אזוי
 ווייט איר געקומען צוא דער לאנע. יתלעבין איר זייט נאר אשומה.
 זאגט שניאור בער צו ר' אהרעלען. איר ווייסט וויא פון אסאלדאט
 ווערט איין אפעציר. עס גייט אזוי אריש ראנגעס ווייז ער ווערט
 גרעסער און גרעסער ביז ער ווערט איין אפעציר און דער נאך
 אפאלקאזניק איבערל און אז ווייטער מיט מיר וואר אויך. אזוי די
 געשכטע מען האט מיר פאר משפט פאר אפראסמין סאלדאט. בין
 איך אבער אנטלאפן פון פולק און בין גיווארין איין דיינומיר (דאס
 הייסט איין אנטלאפניער סאלדאט) האט מען מיר געחאפט בין איך
 געווארין אריספאנט. האבן זיא מיר אומגעטריבין אין ריסטאנסקע
 ראטע ביז איך בין ווייטער אנטלאפן גיווארין. האט מען מיר
 ווייטער געחאפט האט מען מיר אדעק געשיקט קאסרזינע ראבאטע.
 בין איך ווייטער אנטלאפן געווארין. און בין מיר נאר געווארין
 אבעל שם. וואש דענקען איך שוין ווערן. איך בין נון אפוקאזניק
 איבך וויפל פולקין שדים. איך רעגיר איבך אוועלכע מיליט וועלכע
 איך זעה זיי גיט. אבד וואש וועלפט עס. זיי זייגן מיר פיל בעסער
 אלס ווארע מיליטער. זייא בריינגין אונז ווייניג איין געלד און כבוד
 דא ר' יאהרן און גיט אים אפאן אין פלייצע הא גיין! פאר אונז האבן
 מירא אוועלט. און מען טראגט אונז אין דער לופטין. אונדער גאמין
 אלטן סאכט אונז שוין אויך געזעט גרויס און גליקליך. נא ריכטיג
 זאגט ר' אהרעלע אבער זאגט מיר. מיט וואש ווייט איר זע גרעסער
 פאר מיר. איי! איר פאר שטייט דאך עפעס. נאר גיט ר' אהרן.
 פאר אייך האבן דאך בער גיט מירא דיא פראסטע מענישין. און

פאר מיר האבן מורא אפילו דיא בעלי שמות אלין אויך אייך גיבן
 בעלד נור פראספע מענשן און מיר וועט איר אפילו אויך געבן זעה
 און אסאך בעלד ניט אביסיל וויא רי אהרלע האט דער הערשט דיא
 לעצטע ווערטער איז אים געווארן פון דאש זיינע פינשטער און
 ביטער און איז גיבליבען זיצען ערשטוינט און וויא אפערקולטר .
 וואש דעך איר ליבער רי שניאאר בער אט וואש איר הערש א ייך
 פאר שטייא ניט וואש איר מינט דער מיט א איר פאר שטייט ניט
 איר וועל אירך שוין געבן צו פארשטיין איר פאר געוויט דעם מיין
 פון המש מאות שקל פסקי הא רי אהרן ? דאש אז דער מיין איר
 זאלט מיר געבן גלייך אבער אין דעם אויגן בליק פירף הערשט
 בערבלד עס זאל ניט ווערן קיין פינף מינוט ווען ניט וועט
 איר שוין זיין אויס בעל ישם און איר וועט שוין וויסן אז איר בין גאר
 אבעל ישם ניט איר איר האב שליסה אויך אלע טיילען ניט איר
 רי אהרלע פראכט זיך ערשטוינטער הייט ער איז גאר דער טייוועל
 אליין ניט אבעל ישם איבער וויא טייוולין אקול האט מיר געשאסן
 וואש האט זיך דא דער ער אריין געקסט אין מיין העלחה א א
 וואש שטיינעט ווא אהרן ניט אויך אים אגישרני שניאאר בער ווא
 טיינקט דיר וועט עס פאר גיין פאר אגטיק איר וועל דיר גאון
 טינקט אין מיין פראפוסיאן צריין טרעטן און מיין פרגסה צו געמען
 הא ודו טייקט ניט פרוקסט אז איר נור איר בין דא אין דעם גאנצן
 זענענר דער יענעראל איבער דיא שדים ווי וויא איבער די מענשיין
 און ווא סוסט דא און טישיינקט מיר וואש האכטו צו קרויבן אין
 גענעדיגע פעלד ? איר קען דיר פרוקסט ניט ווער ווא ביסט פון
 דער היים נאם בראט געדיינקט אירך זיינער גוט דאכט זיך יענע
 געשעה הא מיר ביידע צווא זאכין דאכט זיך האבן זיך גוט
 פערשפרייט און עס ווייס נאך פון היינט מינער ניט אשפור דער פון
 זעה אבער דו האסט עס גאר פארגעסן און דורך קעניש זיך שוין
 אליין אויך ניט דאש אונט וורקליך איין ווארער אגישער נאטור
 דאס ער לאזט זיך אליין אין ווייזן ער נארט דיא וועלט אזוי לאנג
 אונלעכע

בין ער נארט זיך אויך אפ עס איז זיין אינזערע אידן פיל דא
 אונלעכע וואש צביאצין אב דיא וועלט מיט דיא גרעסטע
 צביאצטווע און וויקען אז פיר אויך דעם עולם איבער הויפט
 אויך דעם המון גיין מען פאנגט אן וויא צו רופן מיט דעם מיטיל
 גרבי עס שפרינגט ארויס פלוצלונג מיט אכאר ארבי שטעלעך פון
 אשמואלקע פארך ארבי יאסעלע פון איאלקע באדיונג און דאש
 גלייכן און וויא נור ער געוואנט זיך איין מיט דעם מיטיל וואש
 מען בעמישעלט אים אומאונסט מיניט ער נאכהער אז דער מיטיל
 איזט מיט אים געבארין איז ער קליידעט און פאסט פיר אים זיינער
 גוט און טראכט זיך אונעלט איז ניט כשווע אז מען רופט מיר
 רבי שטעלעך סתתם בין איר ווערט אונט ער האט נאך גרויסע ראוות
 דער צווי דען ער ניט נור אקוק אויך זיך זעט ער בפירוש אז ער
 איז טאקע ארבי שטעלעך דען ער זעט דאך אזוי פון זיין
 פאסיכאנעט וויצע פון די דאנערארענע דעליע פון זיינע
 פאנטאפיל און פון זיין קאלפאק מיט דעם גראבין שטעקן וועלכער
 ער האלט אין האנד וואש דא אבע זאגן בפירוש אז ער איז
 טאקע ארבי שטעלעלע איבער הויפט איזט נאך דער בעסטער
 עדות דער בשרער לאנגער מלית קמן און דיא גרויסע הפלון מען
 זעט ארויס בפרטות אז דאש איז עפעס אאיר אצדיק אהסיד און
 אונדאי אבעל כופת אונד און אזויא קנקט ער אויך זיך און דער
 קענט זיך גארניט ווער ער איז איינגעקליך אין דער סהאט
 זעלבסט אין מרחץ אז ער ווארפט שוין אראפ פון זיך דיא אלע
 עדות וואש פאר בלענדין אים דיא אויגן דער קענט ער זיך אויך
 ניט דען עס געפיגן זיך אנדערע אועלכע וואש פאר בלענדין אים
 דיא אויגן שטאט דיא עס פאלן ארום אים ארום מסרתים ואשר
 מסרתיו דער וואשט דער קראצט דער גיסט דער ווישט
 קירץ מען לאזט אים זיך פיר קיין פאל ניט דער מאנן ווער ער איז
 און איבערנענט וואצו זאל ער זיך דער מאנען איז אים דען אז
 ניט טייוועל סאל בעסטער חלעבין איר וועל אירך ניט לייגענען
 או

אז איך וויל מיר שוין אויך ניש דעה מאנען. כהיכי תיתי. וואש
 שאדעט עש. עש בריינגט מאקע סעקעה איין אלס אויש. טון
 זאגט ר' אהרלע טא וואש ווילט איר מיר דעה מאנען? אזוי איר
 ווילט אונעק נעמען מיין פרנסה און אויך זאל האש שוויינין? עס
 וואלט אפילו ניש ניין קיין נארישקייט פון מיר. אסות נענוג
 באלטאיען. לאמיר ריידן צו דעה זאכע. איר ניש מיר סינה
 הונדערט רויב? זאגט ר' אהרלע און אז איך וועל אייך שוין נעפין
 וועט איר אונעק פארין פון הויז. און איר ניש דאך גאר אנאר
 זאגט צו אים שניאור בער איך וועל אייך פאה קופפן מיין בכותה
 פאה אסאך לינדון ניין. נאך לאנגע ניפט. ענדליך וויא האבין זיך
 אזוי געזאנקט און געדונגען. קורץ וויא האבין זיך ביידע גענו
 ד'נמיג איבער גילויגט אז עס אזו בעסער גאר שותפות צו מאכין
 אין דעם גענוג און אין די שטעטיל דער ר' אהרלע מיט זיין גרויסן
 און פרישן נאמען קען צאפין אסאך געה. אין דעם גענענד. און
 דער אקטער בעל שם. ה' שניאור בער. איז גענוג קלוג אים אנרויסן
 נאמען צו מאכין אים מערער. אן צו לאקין דעם עולם אים געלד
 צו געבין. און האבין אלא געשלאסן שותפות דאש געשעפט.
 און סען האט גיטאכט מויוונדע רובילש. און דער שטעטיל מיט
 איהרע איבעגענדע. עס איז פיל צו דער ציילן וויא און וואש וויא
 האבן געפיהרט און געמאכט קינציגע פלענער. וואש סען רופט
 בייא לייט'ן גיסים ונפלאות. נור דעם גראסין הערויס צו בעקסטען.
 ענדליך האבין וויא זיך דאש געלד געטהיילט צו פיר מויוונד רוביל
 אויף אטהייל. און ר' אהרלע זאגט צו דעם בעל שם ר' שניאור
 בער. איבער איר אייך קום איך ווייסער אהער. און מיר וועלין
 ווייסער אזו מאכין זאגט שניאור בער. ווייסט איר וואש ר' אהרלע.
 פאה אייער אונעק פארין לאמיר זיך אביסיל געמען צו דעם יאנקיל
 שצאפעק. דעם גראבין ינג. פאר וואש זאל ער ניין אזו אשוויין
 און זאל זיך גאר פורש כן הצבור ניין. איר ווייסט. ער ניש דאך קיין
 סאל ניש אבעל שם. אנושין אירין. אנראסין. האט איר געהערט

אזו אינגאץ. אלאבוש. וואש רעט איר. זאגט ר' אהרלע צו אים
 יאנקעל דער גביר. מינט איר דאש? איז דאש מוילד? גלויבט מיר
 איך האב זיך גאר ניש בערעכיגט און גרויס טופיל. ער האט דאך
 מאקע מיר אויך ניש גינעבן אנראסין. אן דער אפוקורס.
 ער האט ניש קיין אסות און אירעשקייט. און איר ווייסט אז ער
 איז ווירקליך דער פאר אליין ווערט דעם נאמען אפוקורס. ער איז
 דאך אפונש כן הצבור. וואש ער וועט זאגן נעוויס קיין עולם
 הבא ניש האבן. איר זייט גירעכט לאמיר זיך מאקע נעמן צו אים.
 אבער נור מיט שכל. מען האט זיך ניש איבער גילייט. און איין
 געפאלן אויף אפלאן.
 ר' די בליה תהו. אין דיא דאויגע נאכט וועלכע זיא וואר
 זייער פינשטער. און איין קאלטער רעגן האט גענאסן. אנרויסער
 שמויעס ווינד האט געזאגט. עס האט געריסן דעכער. מירין
 קענשטער. דארין אלע מענטשין שלאפן וויא די מויטע. פלוצלינג
 דער הערט יאנקעל שצאפעקס פרויא מאלענדיק אין אירע זארגעס
 וועלכע זיי שמייען אין איר פיר הויז. זיא האט זיך זייער ערשראקן
 און האט אן גיפאנגן שרייען גיוואלט. ווער מאלט דארטן. אין די
 זארגעס? עס ענטפערט איר אבער קיינער ניש קיין נוארט. נור עס
 קאלט זיך ווייסער. זיא שרייט ווייסער. און ווערט נאך מעהר און
 שרעק. זיא האט פורכט ארויס צו ניין. קורץ וויא האט קוים
 אויף גיוועקט יאנקעלן וועלכער דער הארשער שלאף האט אים
 מיט איין. מויט שלאף בעשלעפערט. וואש שרייעשט דוא וויכע? ו
 זאגט יאנקעל צו איר. בייבין זיך דיק דיא אויגן. אן הער וואש עס
 טוט זיך. הער נור. מען צוויינט דאך דיא זארגעס מאלענדיק פון
 אשעה לאנג. איך ווייש ניש. אמויסער האט שוין אויך גיראפט
 לעבענדיק ווערין פון דעם גיראש. ער האט אויך דער הערט. מיט
 זיינע אויערין דעם שרעקליכן גיראש פון דיא זארגעס. עס האט אים
 אנטעפאנגען ווארפן אצאן אן אצאן. און שרייט גיוואלד. גיוואלד.
 וואש קען דאש זיין. אין מיטין דעה נאכט. אן ניש גיטע. ניש

גומע ! און האט זיך פון שרעק אריבער גירעקט מיט דיא צודעק
 פערנעט. און האט געשריען שמע ישראל דריי מאל. און גלייך
 שטיל גיווארין גון זיי שרעקון זיך צימערין און פלאמערין דען יעצט
 רעכט זעט מען דאך בעשיינפערליך אז דאש זיינען טאקע גיווען
 גיט גומע. עס האט אים שוין גיט געהאלפן זיינע פהילזאפיע.
 דען דיא פראקטיקע איזט פיל קלינער אלס דיא גרעסטע פהילזאפיע
 זאגט דיא וועלט. און מיר זעהען עס דא מיט דיא אויגין אונזער
 יאנקיל איז גלעגן אזוי אין יסורים און און צימערנעש ביו האן קריי.
 דאן האט ער זיך ערלויבט אויף צו שטיין דען ער ווייש אז וויא
 דער האן גיט אקריי אנטלויפן די גיט גומע אין אלע פיוויל. ער
 צינדעט אן אקינעלע. און גייט ארויש מיט וויכנען זיין ווייב זעהן
 אין פארדחיו וואש דארטן מוט זיך. ער גיפנט אז עש איז די מירי
 און די טויערין צו גיכאכט פקט פערשלאסן און פערשפארט דיא
 זארנעש זיינען ליידיק און עס איז קיין זאך גיט צו זעהן אויסער
 אביסיל שווארצע מאן וואש ער האט געמגען אויף דיא זארנעש
 גיט צו ריבין און גיט צו מאלין גון האט ער שוין גוט פערשטאנע
 וואש דאש בעבייט וואש העלפט דיא פהילזאפיע אז דיא פראקטיקע
 שמעכט אויש דיא אויגין אבער בון דעשט וועגן האט אויף אים
 דיא זאכע דאך ניקט געוויקט ווי פיל דאש ער זאל שוין גיין צום
 בעל שכי גיין. דער גראשין איז טויערער ער האט גאר מיט
 אונזערולד און מיט גרויש שרעק ערווארמעט דיא אנדערע נאכט.
 ער האט זיך געלייגט אין איינע צימערנעש ער האט גוט ארום
 גיזעהען דיא מוזות אויב זיז אלע פאר זיינען נאך זיינע מבינות
 ווארין זיי אלע פאר דאש היישט ער האט אויף זיין קיין חלב גיט
 גיפונען זיינן זיז דאך פאר ער האט גיליענט קריאת ימיע מיט
 גרויש פוננה און האט גיוואנט ויהי נועם ויבין און זיבעציג מאל דען
 ער ווייש אז אשד לופט פון יהי נועם. און האט וויכנען זיין ווייב
 אויף זיינע קינדערה גיהוישין אויף און מאן. און אלע האבין זיך
 מיט דיא גרעסטע שרעק און הארץ קלאפונג געלייגט שלאפן.

אבער פו קיין פאל האבין זיי גיט גיקאנט אין שלאפן. דער שרעק
 האט זיז קיין רוהע גינעבין און איז איבער פאר זיינע אויגין פאר
 גישטאנין. וויא זיז ריגין אזוי אין שרעק און צימערנעש. דיא אוהר
 האט צוועלף גישלאגין מוט אין מאל עש מאלט שוין ווייטער דיא
 זארנעש נוערין צו רישין און דיא פערשטער קלאפין און צימערין פון
 גרויש גיראש גון אגיוואלר איבער אגיוואלד. און קיינער בעוועגט
 זיך גיט הערויש צו גיין אין טרוט צו צו טרעטן צום אנדערין. דיא
 עלטערין שרייען און דיא קינדער נאך. און דארטן מאלט זיך אהנע
 אויפהערג. מיט אמאל איז עטוואש שטיל גיווארין אפאר מינוטין.
 נאכהער הערין זיי וויא מען שפיקט מיט ארמאניק. מיט אמאל
 אקלאפ אין מיר מיט אשטיין. מיט נאך איינעס און מיט אדרטין.
 יעדער קלאפ האט זיז גינעבין וויא אקול אין הארצין. מיט אמאל
 הערין זיז אין קאטצין שטימע. איין הונדעש שטימע. און נאך
 אנדערע וויכנען שטימען. און ווייטער מיט די זארנעש קורץ עס
 האט זיך אזוי געפארשירט דיא גאנצע נאכט עס איז זיז אלימען
 באלד דאן קרעפטין אויש גינאנגין ביו זיז האבין דער לעפט דעם
 האן קרייט מיט וועלכעס דיא גיט גומע נוערין פארזאגט. גון איז
 דיא וויכנע צו געפאלין צו יאנקעלן. וויינענדיק און ברעכינדיק דיא
 הענט גיוואלד גולן. וויא לאנג וועסטו זיין אזוי ארשע אגולן איבער
 דיין לעבין און איבער דינע ווייב איז קינדערש לעבין.
 גיוואלד ! לאמיר לזפין צום בעל שם. אפשר טאקע גאר
 צום נייעס בעל שם וואס מען רופט אים רי אהרלע. ער העלפט
 דאך אלימען ער וועט איה אונדא און אויף העלפן. מען זעט
 דאך בעשיינפערליך אז דיא גיט גומע האבין זיך אב געריסן אזוי
 ווי פון גייט און האבין זיך אן געטאהן אין אונז. און אפשר איז
 דאש טאקע פאר דעם הטא וואש מיר גיבין גיט קיין גראסין פרוין
 דיא בעלו שמת און דיא גומע איז און אפשר גאר טאקע איז
 עס מיט זייער ידועה געמאן געווארין. אש טאקע דאריבער. רופט
 זיך אפ יאנקיל. דאריבער טאקע וויל זיך זיז אנגראסן גיט געבין.

זיי זיינען נאך ערנער פאר די ניט נוסע אליין א יאנקיל א א
 איך שטארב הערנדיק פון דיר אעלעכע רייר גיווארד ביסט דא
 נאך ווייניג גילערניט גיווארן עש אזו דיר נאך ווייניג הלואי
 קוסט אפ נאך מיט דעם שרעק אליין די שעה זאל ניט זיין
 איך וויל פון מיין כויל ניט ארויש בריונגן נוא טא וואש זאגסט
 די געקען דעם גאנצן זייגיגש אונ אונעק געבין ריא בעלי שמה
 הא בייא דיר איז האש אפשר רעכט א קהץ זייא האבין זיה אזוי
 געקריגט אונ געריסן דעם גאנצן פאג ביו וויכנע האט געפ עלט
 בייא יאנקלען אז ער זאל ווייניגשטענש זיך צום אלטן בעל עם
 בייא רי שנייאור גערין דעם דעווקלער ער געמט דאך ניט אזוי
 טייער אונ ניט אעלעכע גרויסע פרוינות אלס דר דורך ריווינדער
 אב וואול וויכנעס הקסם איז גיוועזן דאגענין זיא האט גיוואלט
 ליבערקסט מערער זיה צו לאזן קאשטין נור גיוווא זיכער איזט
 צום זיינען בעל שם וואש אויף אים איז ניט דא קיין כפיקת ער
 העלפט אלעען אפער וואש זאל זיא טאן מיט איר קארגין טאן
 עש איזט בייא אים אונטגיליק צו פועליון קורץ ער איז אעק צום
 אלטין בעל שם וויא ער גייט אריין אין טירי זאגט צו אים רי שנוואר
 פער הא רי יאנקיל איר האט געהאט שרעק מען האט איך
 גיעבין אנצוהערניש פון גענער וועלט אז דער רעדיל רייט זיה
 מיט אנרויש געראש אונ דאך איזט עש צופושטע ווינט מיל צום סוף
 דאש הייסט אז אייער רעדיל וועט זיה אויף צווי אויש דרייען אונ
 בלייבין פושט וויא דיא זארגעש וואש זיינען גיוועזן פושט ווערענד
 איר זייט אויף גיטמאנין דעם סארגניגש מען האט איך געשפילט
 אויף זיין אנצוהערניגש דאש איר וועט שטארבין אונ וויכנע וועט
 תהנה האבין מיט איין אנדערין מען האט גיווארפן אשטיון אין
 טיר צו ווייזן אז דאש איז אלץ דאפיר וואש איר פאר מאכט
 אייערע טירין פון אריקע לייט אונ פון נוסע אירין נון וואש
 ווילט איר איצט וויא יאנקיל האט דער הערט זינע ווערער איז
 ער פערזייהט אונ צומיסקט געווארן דאש ערשטע פון דעם גרוישין
 וואונדער

וואונדער וואש ער ווייש אלעש וויא אונ וואש עש האט פאשיקט
 אזוי וויא ער וואלט דער בייא גיוועזן צווייטיגש פון דיא נוסע
 בשורות וואש ער האט אים דא כבשר גיוועזן אליין נאר ניט
 דורך אזוי צום טאל דאש דהישע איז אים גיווארן ווער פאר
 אלץ וואש עש איז אימער גענטער געקוסען צום געלד פערלוסט
 ער טוז שוין פאלד גיין צו דער עהיטה אונ בלוטין זיינע אויגין
 פון קאפ ניט ווילענדיק פרענט ער אים רבי וואש זאל איך
 פארט טאן זייט זיה מרחם אויף מיר אונ מינע הייז געניג זאגט
 ער קלייב זיך אויש איינס פון דיא צוויי אפער זיינע געלד
 פערלירין אפער דיין גלעבין פון איינע קען איך דיר רעטן
 ווארום אזוי שטייט תפלה עושה סחצה דאש היישט מיט תפלה
 פועלט מען בייא גאט אהאלבע גיורה כבטל צו זיין א רבי
 גיוואלט איך וועל שטארבין הערנדיק וואו איך האלט שוין אין
 דער וועלט א אזוי געשטארבין אונ אזוי נאך ערנער וויא
 געשטארבין דען אן געלד איז נאך ערנער וויא געשטארבין א
 געלד מיין האראוואנע פון גאנצין לעבין א איך האלט ניט
 אויש רבי לעבין איך ווייש דאך אז איר קאנט דאך עפעש כאכין
 מיט שמות ניסים ונפלאות מאכט עש פון מינעט וועגין אונ פון מינע
 קינדערש וועגין אויך איך וועל אייך פאר אייער טרחה ארענטליך
 באפרידיקין איך דארף פאר מיין טרחה גארניסט איך וויל איך
 העקפין אונסיקט ווערט יאנקלען אביסיל הימליכער אויף זיין
 הארצין הערנדיק אז עש איז אסכרה ניצל צו ווערין פון געלט
 קאשטין אונ פרענט אים אלוא נון רבי וואש זאל נון טאן איך
 וועל אייך דיא פים וואשין אונ דיא וואשר טרינקען אפלל נאר
 ראטעוועט אונמינינע פיש זיינען ריין מען דארף זייא ניט וואשין
 טא וואש דען וויא דען זאל זיין מיין קינד עש איז מיר זייער שווער
 דיר אויש צו זאגן דוא וועסט עש ניט אויש האלטין הלילה א
 גיווארד רבי איך האלט אפער ניט אויש פון שרעק דער וויילע
 איך טראכט אפיר גאט ווייש וואס גיין איך קען דיר פון גרויסע
 ככנות

סכנות ראשונות. ראש השמש איך קען ראסירן איבער נפשות
און איבער געלד אויך אבער נים אין נאנצן. רבי! וויפיל פארט?
וויפיל שוין נארף מין ברום גראסן ווערן? א! דו עשט זיך דאך
אב ראש המדע ראש קען איך נאר נים זעהן. וואש העלפט עש
אבער רבי! וויא זאל איך יוא אויש האלמן אשפאס געלד! עש
קומט מיר עפעש אזוי גרינג אן! איך וויל שוין הערן מין פסק! דיין
פסק ס'ו איך אן פרעגן ביין אשכראי דער שר פון די נים נומע! א!
ניוארד! רבי! איך שטארב הערנידיק! איך בין אריין געפאלן נאר
צום אשכראי אין די הענד? יא! מין קינד! ער האט איבער דיר
דא שליסה פקסען! א! ראטעוועט! ראטעוועט מיר רבי! אור
וועט דאך מציל זיין פכה נפשות! און וועט האבן נאר דיא עולם הבא
האט גינטיגן דער בעל שם און האט גיטאכט אסתיצה! און האט
דארטן צוריסן אהאן איבער העלפט און האט גרייכערט ווייראך.
און נפאסיכט אשוראדע קאץ! און נאך אעלבע זאכין! און האט
גינאנט אהר השבעות! און האט משגיב גינעוין דעם אשכראי ער זאל
נים מוכין זיין ארויש גייענדיק! און ער האט זיך געשטעלט אונטער
דיא סתיצה! און האט מיט דעם אשכראי גיטאנעט און זייער
שטארק זיך געדונגן איבער דעם יאנקלען! קורץ דער אשכראי
האט גינעבין אן שריי יסער נים גירעט! ער ס'ו זיך מילדן זיין
פערטעניג מיט דעם מיינויל אויך דא העלפט יאנקל איז געשטאנן
צו שראקן און צו מיטן! זעהענדיק און הערענדיק אזוי אשצענע
און נאך סענער איז ער פערטוויקט געווארן וויא ער האט דער
הערט זיין פסק איז ער נאר אין תלשות גבליבין! דער בעל שם
איז ארויש צו אים און האט אים גענאנט שרעק זיך נאר נים פאר
זיין פסק! ער האט שריטה איבער דיר! און איך איבער אים!
איך וועל אים אריין לייגן אין תרם! וועט ער שוין אנדערש רידן!
יאנקל! איז געווארן מלא שמחה! ראש הערנידיק! אייניש! צו
זעהן די מפה פון דעם אשכראי! צווייטש ניש! אהרם קאשט דאך
קיין געלד נים! לנגע ווארן אידיגאנט זאל אייך טאמע פאזאלין

(במבט איז ער אויך נאמש געלד נים קארט גינעוין). וואש דארף
אויך איצטער טאן? פרעגט יאנקל! איך קענט זיך גיין צו הויז
דוהיג שלאפן! נור בריינגט פריער די קסורת וואש קען דארף
צום תרם! זאלט איר לעבן איך ווייט נים וואש ראש איז אונטעלע
קסורת? ראש איז! צוויי הונדערט אכט און פערציג קער בליק!
וויפיל דער ווארט תרם פאארעפט! עש איז אים אפילו ווייטער
פונשטער גינארטן אין דיא אונגן הערנידיק דעם פאך פון קסורת!
ער טרעט זיך! עש איז שוין צוריק פופציק יאר וויא איך זאג אלע טאג
קסורת! און איך האב קיין סאל דעם פשט נים גינאוועלט! פון
דעם סענעוין בין איך יוצא גינעוין! און האב גיטאנט דורך לעבן
מיין וועלט אזוי אויך! און עפעט זאל מיר עש אזוי אשטיק געלד
קאשטן! דאך אבער האט אים גיפריט או ער פטרט אב מיט
אזוי פיל! עש איז דאך זייענער אלס אהאלבער פערטעניג זייער!
און איז ארום גילאפן צו הויז און האט ראש געלד גיבראכט מיט
בלוטנע פוערן האט ער זיך מיט זיין געשיידעט! און האט זיין
טום בעוויינט! און אב גינעבין דעם בעל שם פאר דעם מיינויל! דער
בעל שם האט גינאקען ראש געלט און האט זיין גיטאנען אין
אשטיסיל! און האט זיין נאך הער געטובילט! און האט גינאנט
אויך זיין אלטש! און נאך הער האט ער ארום גינרייט מיט זי ארום
דעם קאפ פון יאנקלען! און האט גענאנט זיך פפרתק וכר! איז
נאך הער האט ער אויש גינאנט דעם תרם אויך דעם אשכראי! און
האט אים משגיב גינעוין ראש ער זאל זיך נים און רידן אן יאנקל
און זיין הויז גיננד! אבער אן זיין געלד! און ראש גלייכין זיינע
אלע דרוח און שרים פארן קיינער זיך אן אים נים אן רידן! דער
אשכראי האט אויך זיך אלעט מקבל גינעוין איבער גינארד! און
האט זיך פון אונטער דער סתיצה אב גינאנט און וואס! נור מיט
דעם פנאי ראש איך זאל קאנען דורך קרייבן דורך דיא גאללעכער
פון דעם יאנקלען! אנדערש נים! יאנקל איז גינארטן אשויער
וויא ער האט ראש דער הערש! א! רבי לעבין! וואש זאנט איר

דעה צדו! עש או שלכם ברהו איזנאך כח איה אים נאך נעפין.
 וואו בינט איר קען עש מיר וואש שאדן? ניין! נור דיא נאזע
 יוירד אראפ פאלן! א רבונ של עולם! וואו הייבט עש? ביי איה
 זעט עש אויש עפעש אקלטיניקיס דיא נאזע! נוא יא ו עש אה
 צווא ניט קיין קלייניקיס! אן אנאזע או מען נור אהאלבער
 קענטש אבער אלץ בעסר אלס אשטארבין! יאזו הלילה ניט עש וואש
 מערה כפנה דא דער בייא! שוויינט דער בעל זעם! ווארום רבי
 שוויינט איר יינין איה קען איה ניט זאגן! אבער אום נאפעש
 הייליך איה כח דאך זויסין! פלייבט קען איה זיך העלפן! בייא
 ביין ליבער וואיר קענט זיך העלפן אבער דאש כח ווייטער נרויש
 מי העקאבטיין! אויך מיהע איר יאנקיל נאר ניט מארג אונ זאנט אלוא
 דרבי! הצלת נפשות איז נאכט דרבי ניט קיין קלייניקיס! דאש איז ווערט
 מיהע אויך צו געבוירן צו גיין מיין קינד! דאש כפנה איז שוין
 גייט מער אין געשטות! נור אין איין עאזע מיט זיך מיט וואש נאך
 ארבייט נאך ווייניג! האו ביסט אקנד! אנאזע איז נאר ניט אזוי
 אבזויטער אינטערעש! עש שפערט ניט צום עישעפט צום דאנדיל
 ווען מען דאט ניט קיין וואזע! אבער דיא דעכטע האנד! דאש
 איז אשאדן! דער אשטרא! וויל איר הורף אויש מיט געבען ווייך
 דאש האסט איר צו נימאכט פון צו געבין צדקה אונ פריין! א!
 גיטוואלד! מיין דעכטע האנד! מיר האכט אז אוערעם שוין איין
 גיטוויגן! פון שיעק האט אים קראכפן גיטאפט אין האנד! גיטוויגן
 קינד! עש האט נאך צייט ביז נאכט קענטשט זיין דרויג! געוואנד
 דיי! וואש שום מען! ראטענעם! וואש וועל איה זאן אן אהאנד
 און אן אנאזע! אויך וואסער גליד ווילסטו עש אויש ביטן איה
 ווערע זעהן דארף דיר צו העלפן! ווי! וואסער גליד איה וועל
 אים אועק געבייטעלע איה אלץ אוינגליקליך זיין! ווייטער וואש ביין
 קינד! איה וועל פועל זיין אויש צו בייטן אויך זיין ווייבש נאזע
 אדער אויף איר דעכטע האנד! וואש זאל איה טאן אלץ בעסער
 וואו מייע דאש כח אבער מאכטן דריי מאל די קערבלך! דאש
 הייסט

הייסט פיר אונ פופציג קערבלך! דאש איזנאך ערנער וואו דיא
 ווייבש נאזע! אבער וואש קען עש העלפן ער לאפט אונ פרייניגט
 דיא פיר אונ פופציג קערבלך אויך! נון זאנט ער ביסטו שוין פרייא
 און דאט אים מיט נייעבין אקמיע אפן דארן ביין הארציגן זיבין יאר
 צו טראגן! אונ האט אים כעצת גיטוועזן צו יהוה! אונ הייסט אים
 זיין פרויא עטאט אים זיין! ער זיבט זיין פרויא אונ זאנט איר
 קיין מעשה זיט קיין ספור פון דעם הילוף! זיא גלויבטע דאש נור
 צום געפאונען אקמיע פון בעל זעם האט ער איר געשיקט! זיא
 איז גיטאנען פרייליך אונ קיבט בשכחה צום בעל זעם!
 אט פון איה רבי! לאונ לעבין זאלט איר וואש איר האט
 אונז נעראכט! אבער הויפט ביין מאן וואש ער האט גיין נאר
 זיינע פותות פאר לארן פון שרעק! ווער וואלט פירן בייא אונז די
 לעסקיל ווערט שאפט ווען ניט ער!
 א! איר זייט איין אשה חשובה אז בייא איה איז רעכט אונ
 איין נאך פיר אייער מאן צו טאן וועלט איר בורהאי האבן גולם הבא!
 הא! דרבי וואש פאר איין זאך בינט איר? זאלט איר
 גוונד זיין! דיא זינד שרעקן אזוי אז מען טראכט שוין איבער
 וואש קיין זונא קען זיין נאר ניט טראכטן!
 וואו הייסט עש וואש איה אייער מאן זיט פאר ציילט פון
 דעם הילוף וואש ער האט גימאכט!
 וואש איז דאש רבי! פרענט זיא ער טראקטער היים!
 שטייך ער דאט אהעקלעבען דעם אשטרא אייער נאזע
 פאר וויינעם! אדער אייער דעכטע האנד פאר זיינע! אונ איר מוילט
 פאלד איינע פון דיא ביינע אונ אפטר נאר ביינע זאכן אויך איין
 מאל פער לויין!
 א! אקיל האט מיר זיט גיטאפן! רבי! דאטעוונט! צו איז
 ער שכחה צו שטונע! אצורה! וואו הייסט ער וואלד!
 נוא וואו דען האט ער גיטאמט מאן! מרסעם האט ער זיך
 העלשער אלס איה!
 אלע

אלע צרות און אלע יסורים אלע ווייסן צו ויין קאפ צוא
 זיך לויב און לעבן אז ער טוט אזו ווער אף אים אין נאצין
 אדעק נעבן פוב מיין נאוע :
 נין ליבע פהווא : אדעס העלפט שוין נים איינער חלוק .
 ניםאכט און ניםאכט נוא שלאגן זיך קאפ אן דער וואנד נוא וויינען
 און שרייען אין הימל ארין :
 רבי ווייס זיך מרתם איבער מייע וארין . גיוואר ערפארומט
 זיך איבער מיר ו אפשר וועט קענען געלר העלפן דער צו . אף
 וועל נים זאלינען : אף בין נים מיין מאן דער אכור :
 אונדא קען צדקה פיל העלפן :
 נוא רבי לעבן זאגט נור וויפיל ?
 וויפיל עש פארטעפט אייער נאמען וויכנע . אים אייך אויש
 צו לייזן . דאש הייסט אין נאצין צווייא הונדערט מיט צעהען
 רוביל (דער בעל שם האט נים נים ניםאכט אויש לייזן איז אלא
 אויש ניקוסען דיא ניםמריא אזוי פיל) .
 ויא מאכט נאר קיין שאדה נים און לויפט אדעק צו חזו .
 און נים דיא ערשטע זאך דעס מאן מיט אונדאנער הארץ אין מארק
 עטליכע נוסע קלעפ . ער האט עש אבער מקבל באהבה זיוועזן .
 ער האט נירעכנינג וואש טוט מען מיט אבישערע הארץ . ויא איז
 דאך פאר זיך נירעכט . און איז ארין גילאפן אין שלאף צימער .
 און האט דארטין ארויש גיחאפט פון אירע בעהערטנישע צווייא
 הונדערט מיט צעהן רוביל . און איז גילאפן צום בעל שם . צוויק
 לויפנדיק האט זי נאך גיחאפט אפאטוניצע און ארויף גינאסן אויף
 אד יאנקילען . און איז אזוי אנטלאפן צום בעל שם און האט אים
 אפ גינעבין דאש געלר . ער האט איר גינעבין צווייא קשועות צוא
 טראגן דייא וואר . און זאגט איר דאש דיא נאכט וועט ער קיסען
 בייא זיי נעכטיגן . אים אב צוא טרייבן דיא סוקים . וייא זאלן
 בערער קיין שליטה נים האבן אויף זייער נאצין חזו :
 נון וועלן מיר לאזן יאנקילען מיט דיא וויכנע צו הידע

קריון זיך דיק און אונטער שלאגן זיך דיק . און לאמיר אכטונג געבן
 אויף אונזערע בעלי שמות וואש וייא טוען . דער שניאור בער איז
 אדעק צוא ר' אהרלען און זאגט אים ר' אהרלען אף . האב גיפאקט
 יאנקילען דעם שצאפיק . אף האב אים שוין פאר דעם קאפ ווייער
 פעסט און נים .
 וויא אזוי פארם ?
 אף וועל אייך דער ציילן וויא שניאור בער נים זיך אין
 עצה מיט אזעלכע לייסין . אף האב מסריה גיוועזן מיין עלטער
 און בין גינאנגן צווייא נעכט אין רעגן און ווינד . און האב אים
 גיכאכט אשיינע שמוצעק . ער האט זיך צוא קראצין .
 וואש האט איר פארם גיכאכט ליבער פריינד ?
 אף פלעגנמיר דורך שטעקן דיא האנד דורך דעם קליינעם
 פענשטעריל וואש איז אנטקעגן זיינע זארגעש אין פארדווי . און
 פלעג דרייען דיא זארגע . בין וייא זאלן זיך נים דער שרעקין . און
 האב גימאכט נאך פיינע זאכין (קורץ ער האט אים דער ציילט
 אלעס וואש און וויא ער האט דארטין נישאן בייא נאכט) און עש
 האלט שוין אז ער פאט מיר שוין הונדערט רוביל . און איך וויל
 נים נעמען ווייניגער אלס פינף הונדערט רוביל . עש פעלט מער
 נים נאך איין נאכט אזוי צוא מאכין . וועלן וייא אונז מוין זעקט
 הונדערט רוביל געבן .
 זייער נים האט איר נישאן ביין ליבער ר' שניאור בער !
 קלג ! קלג !
 נים וואש צו דיריק אבער ר' אהרלע הינמינע נאכט מוט
 איר אליון זיך מסריה ויין און נים ר' דען אף בין שוין מיר פון דיא
 צווייא נעכט . און אין אייער אנטבא וועל אף זיך נים און טרויען
 פאר קיין פאר . דא איז דאך איין אהם ווא מען קאן אנראפן תאפין
 און ארעכטין גראסין וואש עש איז אויך ווינקלעך אכצוה פון אזוי
 אדאט ארויש צוא דייסין פון נין מיל וואש סגלך איז .
 וויא וואלן . נאנץ ריכטיג עש איז בייא מיר אויך פאר דיא
 גרעסע

גרסא דע זענען פאר געקומען פון די תורים ארויס אז קריין וואס
 ס'זענען און אויך וועל פאקע אריין זיך צום דער מצוה וואו דיא
 נסרא ואנס זענען בו ויהי כששלוח (ראש הייטס וואס מען קען
 אליין מאן און ס'זען מצוה צום מאן אליין אלס דורך אשליח) קריין
 ביא נאכט אז זיך ר' אהרלע אונזען זינאנן צו יאנקלס הווי און
 דער פונשטערנעש איז אין רעין און קייט און איז זיך צום
 גימאנן צום פענשטעריל און האט אריין נישטעקט דיא האנט
 און האט גיריים דיא אונזע פיס גרויס קראפט שניאד בער איז
 אבער גינעווי ביא יאנקלען אין הווי וואו ער האט פאר שפראכן
 און האט זיי אלימען און געוואנט זייא זאלן זיך נישט שרעקן קען
 זייא וועלן דער הערין עט וואס איז האט און גיריים צווייא וויכטיגע
 זינגן זייא זאלן זיין פארט צו זינע גיפאט וואו עש האט דא אן
 גיפאנן הוישן פון דיא זאנעש האבן זיך דער עולם אביסיל
 דער שראקן אבער האך וויינער אלס געשטערן און פאר געשטערן
 זען זיי האבן דאך דיא דעם בעל שם ר' שניאד בער האט גינעווי
 אונאן צו די ביידיינגן זיי זאלן פאר זינע דיא פעטלע (האש
 הייסט דעם שליח פון אשמוך) פון דיא שמירק וועלכע ער האט
 און אבער דעם פענשטער פאר צוויין און האבן אלווא אריין גיחאפט
 אין דיא פעטלע דיא האנד וועלכע וואו דרייט דיא זאנעש און
 האבן דיא שמירק גינעווי אין דער הויך אום ער זאל שוין די האנד
 נישט קאנען צוריק ארויס צייען און שניאד בער האט אביער
 גינעווי דיא שמירק אין זיין האנט און דיא צווייא זינגען זייען
 אחוץ גילאפן אין דרויסן צו האפן דעם דרייער זען אומ האט
 זייא גיחייסן שניאד בער דיא אהרלען איז דא גינאורין זייער
 ביטער ער האט דיא דער זענען זיין פיטערין סוף ער זאגט אן
 גיפאנן צו שרייען גיחאלד אבער עש העקפט נאר נישט זייער צווייא
 זינגען האבן אים גיחאפט און אריין גילעפט אים ס'זען גינאורין
 צום זאמען וואו אשעפס אין שמוג נון זייט ארויס ר' שניאד
 בער און ואנט צום אים דיא ארקע וואו זינאורין וואו סאכטס
 עש

עש אונלכע בערגער זייא שלאגט אים קינדעס הרנה אים וויפיל
 עש וועט אריין אין אים וואו דיא בעטערנער דיא ביסט ראש אבעל
 עש וואו שפיץ בוק וואו אויך וועל שוין געמען פון זיך נאכט און
 דיא קלאפן הכרת תיפיל וייער הארץ גילוסט אהרלע הנוכח זיך
 אן צום בעמין ועט זייט זיך סרסם אויף פיר איך זיין נישט שולדיק
 וואס דיא ביסט נישט שולדיק רשע ווען דיא וואלסט נישט גינעווי
 קיין רשע וואלסט נישט גינאורין אשליח פון דעם אשמדאי ער
 לייט שוין לאנג אין הרם נון ביסט גינאורין זיין שליח ס'זען
 אויך זינען איר אין הרם און דיא ס'זען דיא איר צום געשטימט
 נוערן ביא דיא זאנעש און סאלן מאן און נאכט און אויב עס
 וועט נוער עש איז דיר אב לאוין וועט יענער גלייך זיין אויך זיין
 שטעל אין הרם און וועט גלייך אבער גינעווי נוערן אין
 אשמדאים הענד מען האט אים אן געשטימט דיא לנגע האנד אן
 וואנט לעבן דיא זאנעש און איז גישאפען איר ביא דיא
 זאנעש און האט געכאלין דיא עמריכע מויונד היבל וועלכע
 מען האט ביא אים געפונען האט מען צו מייקס אריבע לייט און ר'
 שניאד בער וואו אויך איינער פון דיא ס'זען און גלייך צווייט פון
 דיא בקבלים אין שטעטל זייען גינעווי פיר מענשן וואס האבן
 גיחאלד אים אב שלאנן פון דיא קייסין אבער זייא האבן
 גיפירכטיג פיר דעם פסק פון דעם אלטן בעל שם זייא האבן
 דאך גינעווי און דער אהת לייט פארט ביא דיא עלטערע ווערט
 און ער איז פאקע וויקקע ארויסער בעל שם נישט קיין אנדערער
 יענעם אבער לאסיר אים לאוין סאלן אין דיא זאנעש ער
 איז ווערט
 לעווען איז הערם דיא קינות און דעם געראש פון דיא
 זאנעש עס וועט פאלד שמוע ווערן אין אונזערע צייטן קענען
 דיא שרים נישט בעשעפטיגן אבעל שם אין זאנעש צום סאחך
 בענוותיגה רביים דיא זייט וועט האבן שוין גאר האלב
 ס'זען גינעווי דיא שרים און דיא בעלי שמה זייען אלווא
 גיבלויבן